

v jaru se podzimní při vlhkém počasí rozšířila se rychle chřipka a byla často horší než španělská. Časté byly případy, že celá rodina ležela nemocná chřipkou. Také mezi škol. dítěti se rozšířila a na jaře se přidaly ke chřipce spalničky a onemocněly hlavně dítěti menší. V červnu onemocněl také Josef Hulišta ze Soleců spolu a odvezen byl do nemocnice do chl. Boleslavě, kdež pobyl šest neděl. Návratil se při rájerdu do Prahy. Třída i náchoody ve škole se desinfikovaly. Účast slepého stěva měla ráčtea L. Bergmannova

Boleslavě.

v měsíci lednu oběsil se ve Vedralec místě truhlářský Václav Paříte. Příčinou byly asi špatné finanční poměry. Zanechal vdovu se 4 malými dítěti, nejstarší 8 roků.

Úmrtí.

3. dubna zemřela Barbora Šmidová, vjmenovaná ze Soleců v stáří 85 roků.

2. července rábit byl bleskem zeměd. dělník František Putík právě když šel v 6 hod. a práce. Bouřka přišla od východu a byla nepatrná, ale při objevení se slunce uhořel v místě kvaném u Kopečtea mezi Solecem a Solecem. Někteří pamětníci uvádějí, že v tom místě uhořel blesk již po třetí. Prvně asi před 40 lety a napálil stoh, a podruhé asi před 20 roky do telefonní tyče. František Putík zasažen byl do hlavy a byl ihned mrtev. Účinnější pokusy zůstaly marné. Byl svědomitým dělníkem a zaměstnan byl v louhu u bývalého kadejického statkáře p. Jos. Hlty. V místě kde byl rábit, měla vdova postavit dřevový hřez.

30. března vyvářeli sousexle stoleru rybníček, ale úplně se nevyčistil.

Čištění stoleru
rybníka.

7. dubna nasadil osobní starosta pan Berman kopec kapru do rybníka u Bradlíků. Poněvadž v letních měsících několikrát kapru rašlo, vyloučili je a stali do rybníka stoleru a na vánoce opět se Bradlíkovým. Hodně vyrostli a maso měli velmi chutné. Snad by se mělo rybníku věnovati více pozornosti.

Stavby

V roce 1932 neuvěřitelně téměř každé stavby. Obec měla rozšířit
krovárnu, opravit a střešku přelozit na obecním domku. Pan
Stan. Křičánský křídil si samostatný vodovod na plynem
motorový. Podobný jatek má pan Špina v č. 22. Poměrně
pracovní síly i materiál je tuze ideální, proto také málo staveb.
Na pohřebních Černého a Bjčiny vynesla sbírka Kč 529;
další konání sbírka na pohřebku v Chvoňovicích a skupitím
postřežené v Přitvarích a na neraměstnané. Pro slibené brambory
se více sítěto nedostavil.

Stavby

Počasi a
úroda.

Jarní počasi bylo dosti příznivé, takže obilí se dobře vyvíjelo. Úroda
byla slabá, ale příznivým letem se hodně zlepšila. Klesnutí relenti-
ho bylo nablýžte. Jelikož v červnu dostavilo se deštivé počasi, mnohé
obilí polehlo a částjmi dešti se rozmotalo, takže setání bylo obtíž-
né, setalo se většinou pučně. Na parstce pšenici setalo několiké půl-
dnů 30 setačů zjednaných ze Solce a Malobratčie. Není tudíž divu,
že bráček málo sypal. Obilí stojaté bylo na sypku bohaté. Těto bramb-
borů se prodalo hojně. 1q brambor se prodával za 25 - 35 Kč,
1q pšenice za 130 - 150 Kč, 1q řepa 80 - 120 Kč, 1q ječmene
70 - 85 Kč a 1q ovesa 65 - 75 Kč, 1q řepy 10 Kč. Nejvíce se prodá-
valo řepa, protože je této plodiny u nás nablýžte. Nejlepší cenu u-
hájila pšenice. Od nově utvořeného obilního syndikátu si náš
kolník mnoho sliboval, ale marně. Ceny obilnin kvláště řepa vel-
mi poklesly a více nebylo po něm poptávek. Není tedy divu, že na
těchto poměru se velmi špatně hospodáří zjmenovitě těm zemědělcům,
kteří mají svoje hospodářství exkluzivní a musí platiti vysoké pínosky. Si-
tuaci mnohem zhoršuje velmi nízká cena silytka kvláště nového
1q řepa váží hrav byl od 1.50 Kč do 4 Kč, podobně býteč a jalovic.
V podniku se kvlásta cena repů až na 9 Kč, ale jen na krátke. Průměr-
ná cena repů byla kolem 7 Kč. To je na venkově, když nemá kol-
ník, nemá i ostatní vstvy obyvatele. Vzhledem přimyslové síce klesly

Hospodář. krise.

také v ceně, ale poměrně jako zeměděl. málo. Vláda počíná setrít na
vích stranách. Státním zaměstnancům ubrala 5 až 15% kromě 40%
vyšší daně důchodové. Mnohé továrny zastavují výrobu, nezaměstna-
ných přibývá. Je tomu r. 1932 bylo jich na 3/4 mil. Bylo nezaměstna-
né státi se stát a vyplácí jim velice sumy v postrparách. To vše ni-
kani neobstojí a v průmyslových místech síť se bíla. Kde kdo
přemýšlí, jak by se z této nešťastné situace vybrádl, ale marně.
Není jen u nás taková situace, ale ve všech státech evropských
i na našem.

Konec školního roku obdržel propouštěcí dekret vypracovaný učitel školy rodj-
ši Jindřich Lukaš a 1. radě nastoupil v Mukačově. Na školu v Solci na-
stoupil 1. radě učitel Josef Křelich, jenž se narodil ve Dnebohu a studoval
na státní škole v chl. Boleslavi a pedagogickou akademii v Praze. Ško-
la rodjši je jeho prvním působištěm.

26. července předal úřad obecního starosty pan Stan. Džyl nově zvol-
lenému obce. starostovi p. J. Šajerovi, mlynáři a kolníku ze Šan-
tova. Volby provedeny již v roce minulém, ale následkem petuasu
nastoupení se opozdilo. Stanislav Džyl zvolen byl obecním starostou
v r. 1907 po panu J. Matouškově ze Šantova. Džyl 25 let působil
a málo starostí mize se pochluliti také poctivou, vzornou a nezást-
nou prací. Při svém působení počínal si nestranně, rozumně
a přesně spravedlivě. Každému člověku poradil a byl oblíben nejen v
obci, ale i v širším okolí a hlavně u učitelů nadřizovaných. Je vře-
ným a pyšným charakterem. Jeho uslechlých radce a stědce ruky
vzpomínají četní lidé z doby válečné. Mnohé vesitky známých i cizích
podporoval a provisorně celou válku a ruky nečítal cenu vyšší než ma-
cimální. Četné chudáky obdaroval moukou a ještě na cestu peníze dal.
Jeho služné starostenství obnašelo ročně Kč 240. Je také velkým příte-
lem školy a 25 let předsedou místní školní rady. Je to muž čestného

Učitel.

Starosta Džyl.

a slatého sedce a sloutro budou občane' na jeho pítádování vzpomínati.

Kronika jest pídána pídmi soudniti a zela správní.

14. 1933 Průcha, obr. 8. 1. 1933.

Obecní knihovna čítá 309 svazků a vyprávěvalo se 35 osob. Úhanný počet výpůjček je 697 a průměr na jednoho čtenáře činí 20 knih. Nejvíce se četla kniha Buxar „Jan Cimburka“, J. Herman „Otec Honolek“ a „Tichán Vějíř“ a od Raise „Západ“ Solce i Malobratrice přispívají na knihovnu po Kč 160 ročně. Nejvíce knih přečetl pan Václav Koloušek z Malobratrice.

V škole konána důstojná oslava dne 7. března a 28. října, kde přednášejí učitelé a děti recitují básně a zpívají vhodně písni.

5. dubna byla školní stromková slavnost. Děti zasadily stromky dřevinných stromků v osadní lesňovce. Řídící učitel poučil je o důležitosti stromů a děti stromky vzorně zasadili. Řídící učitel vhodně básně, hesla a zpívali.

15. dubna organizoval dorost čsl. křesť. slavnost míru ve všech příslušných svazcích a pomoci sboru dobrovolných hasičů.

Děti školní usilovaly a uložily v místní Slampelovce za roku 1933 celkem Kč 2323 a děti furničko školství roku byly prohlášeny vřelým 5 Kč.

Ku konci škol. roku konan výlet na Bouděj a do Doleš a společnosti studujících uspořádán výlet do Dřívstých světniček a do Zolce. Brodla.

Při různých příležitostech vzpomíná se důležitých vývoji slavných mužů a jiných událostí, aby se zájmy na ně rozoznalo a tím i rodiče s celou veřejností. Zároveň poslouchá pravidelně rozhlás ve svém školním řádu a při vlastním významném usilování jsou i rodiče rádi provázení k poslechu.

4. dubna zasazena byla „Lichová lina“ před Pátekovi, v podřimě uschla.

Težina byla celkem mírná a upisovala dobře na sáňkování, jaro Počasí a
celkem průměrné, ale dosti chladné. Létlo bylo teplé a vlhké, takže úroda
narostlo mnoho kmenů zeleného, sena i slámy a vše bylo velmi laciné.
Jeden q sena byl na 20 Kč a slámy vyrostlo toliko, že ji hospodáři
nemohli ani ulovit. Žito bylo vysoké, dobře sypalo, ale jeho cena
pro žních telesta až na 65 Kč. Teprve později následkem máčření
vládního ustálila se cena q na 100 Kč. Také oves i ječmen byly
velmi levné, průměrná cena pšenice byla Kč 140, pro žních jen 115 Kč.
Bramborů narostlo v naší krajině méně než loni, ale následkem
máčření v jiných oblastech byla jejich cena až 50 Kč. Okruška byla
velmi málo a proto drahé. U velkostatků v Solecce měli veli-
kou úrodu cibule, celkem prodali v regionu za cenu 70 h za je-
den ky. Jelikož máčření s pěstováním cibule je neplatná, byl výnos
velmi pěkný. Ovoce bylo velmi málo a hodně nepovedené. Již i
křešně byly červivé a tvrdé ovoce následkem krupobiti hodně stvo-
rité. Podzim byl velmi suchý a těžko se sílo. Oseni ničily myši. Krupobiti.

29. července v 1 1/2 hod. odpoledne snesla se nad rdejšími krajem
bouře provázena krupobitím a zničila úrodu kolem Solce na 50% a
v Malobratčicích až na 100%. Dřevitý pruh mráčen přichvil se od
Ml. Boleslavě. Žo obilí nejvíce utrpěla pšenice, ječmen a hlavně oves.
Žito bylo většinou v hranáčích. Brambor, řepa a jetel měly stonky
přetřesené, ovoce bylo natlučené. Celoroční práce rolnického křídla byla
v pěti minutách. Komise okresního úřadu stáhla škody a postarala
se o výpomoc hlavně intervencí poslance Jana Dubočického. Postar-
ání v Solci stálo se výpomocí v obnosu asi 13 000 Kč a v Ma-
lobratčicích 55 000 Kč hlavně v obilí a bramborách.

Hospodář.
tvise.

Proti lonžšímu pokou se poměry hospodářské ještě více zhoršily násled-
kem příliš nízkých cen hospodářských výrobků. Jmenovitě cena do-
bytka potleskla dale, že se vůbec nevyplácí veřejně chovat, protože se také
platilo na 1 kg živé váhy jen 4 Kč. Lasa hovří a telata platí se rovněž
směšná cena. Není tedy divu, že si venkovský lid nemůže ani lépe nej-
potřebnější věci nakoupiti pro svoje hospodářství ani pro svoji rodinu. Mno-
hem hůře jsou situováni nezaměstnaní, kterých je v obci také několik.
Práce nemají nebo jen nepatrně a podpory v nezaměstnanosti se stydí do-
žadovati. Ve městech a blíže průmyslových území, kde se nepracuje,
je ještě hůře, jelikož nemají celé tisíce rodin co jísti. Na celém
světě kři lidstvo hospodářskou krizi a snad jinde i více než v
naší republice.

Příjetelem
ce.

Pokud je zapisovatelem znám, upsal se na 5% příjmu práce: Osvada
Solec 500 Kč, obec Solc 500 Kč, Josef Šofka 1000 Kč a dítka p. Bugma-
na 600 Kč.

Uměl.

V roce 1933 zemřely následující osoby: Honalovi M., evři koláře ze Žan-
tova, Mohčková B. starší ze Solčtenu, Jan Lochman, yměnkář ze Solce,
(uměl velmi živě a pravdivě vypravovati ze svých mladších let a byl velmi
dobrým pamětníkem různých událostí v obci, vychoval vděčně děti a
vlastní pracovitostí a poctivostí domohl se pěkné chaloupky. Jeho manželka a
jedna dcera zahynuly při jízdě automobilem na prst do Starí Boleslavě),
Jaroslav Prátek, domkář ze Solce se oběsil na větví nízkého stromu ve
svém dvořku, (první jej našel zapisovatel této kroniky, když práto v 5% ka-
šel vedle jeho stavení. Jeho bratr Václav oběsil se v roce minulém, oba pa-
cházeli z Přípu. Zanechal vdovu a tři dítka, Václav vdovu se 4
kami, kajítkou směl siel Josef Mareš, yměnkář ze Solce (uměl v na-

moenici mladoboleslavské na letanus - aknuli x vltavy), na Solčeteu remičla
choť hostinštěho Anna Havelkové. V blízkém Kněžmostě remičel řídicí
učitel Hynek Hájduke. Ve světové válce byl raněn do nohy a po špal-
ném ošetření v Utráchtě rána stále hnisala a přivodila jeho smrt.

12. prosince remičel Antonín Švehla, bývalý ministerstev' předseda, veliteř
státník a ludovatel našeho státu, spolupracovník našeho pana presiden-
ta a vůdce našeho lidu vrtovského.

Mnoho dětí onemocnělo čerňm kašlem a některé trápil až 1/2 roku.
Starší osoby lepěly v podzimních a jarních měsících štíprou a káiněsem
mandli. Několik osob bylo na operaci slepého stěva (Věra Šolteová). V
sousedních obcích se vystřel dosti času mezi kulturními zážitky. U nás přede-
šel léla některé nemocí pan G. Kolářstev' ochranným očkovaním.

Promála se Marie Motýlková ze Solčeteu ze J. Ondřeje, trýjčína a Slamenice,
Marie Šmídová, dcera polníteka ze Solčeteu ze Rajbra, zahradníteka ze
Kápučova, Marie Šruncová, rozvedlená Plandělková ze Solce ze Ja-
roslava Palčeteu ze Čeláku a Vaclav Lochman, cukrář ze Solce.

Jaroslav Palčetea ze Solce a František Kysela, významně se svému
rymu. Na Solčech se přistěhoval x Malobratřic Frant. Havelka s rodinou.

J. Ondřej, Šeráte, šafář ze Kubištu a Ušana, se svému kahanovi

J. Kuzelovi přistěhoval se mezaněstrany' Polesný s rodinou.

V tomto roce nedošlo k žádné významnější stavbě v obci. U štolky
zřízena byla nová pumpa. Práci studnařskou vykonal J. Kostejn ze
Dacolu ze obnos Kč 200 ze 1 m běžící s větším xdivem i pojištěním.

Pracovali tři dělníci celý týden. Šest prvních metrů pracovalo se lehce
x písťou a hlině, 1/2 m kopalo se v půdě kamenité a 1/2 m bylo velice
a odšedlována tvrdá stěla křemencová a v hloubce 9 m se přišlo

+ A. Švehla

Onemocnění

Tratby

Přistěhovali

se:

Starby

na rybný pramen dobré a čisté vody, která zase druhou stranou odléká do sluje, takže voda je stále čerstvá. Do hloubky 1/2 m vyložena je cementovými stěnicemi a vlněte 1/4 m je ve skále. Pumpu dodal Fr. Vančura, pumpač z Mn. Hledisko za 580 Kč. Proti kamenní je opravena kajištoracím sechoutkem. Pumpa byla nezbytnou a záležitou nutnosti při škole.

Místní šk.
rada.

16. července bylo poslední zasedání místní školní rady ve starém složení. Jejím předsedou byl pan Stanislav Pájl, bývalý starosta obce - celých 27 roků. Na svoje výslovné přání vystupuje z místní školní rady z ohledu na svůj zdravotní stav. Na jeho kástečku ke škole budou vzpomínati dlouho učitelé i žáci. Naše škola bývala mezi prvními v okrese a to hlavně jeho přičiněním. Okresní školní výbor ocenil jeho práci a nastal mu děkovnou adresu.

17. července zasedala nově zvolená místní školní rada na přítomnosti pana okresního školního inspektora, do jehož rukou složili všichni členové slib. Noví členové jsou tyto panové: Antonín Bergman, předseda, Josef Pule, místopředseda, František Horáček, Václav Majnec a Josef Čížek; náhradníci: Václav Beran, Rudolf Bedlitz a Frant. Šmíd.

Při schůzi dne 13. XI. sestavovala komise ze 4 řadatelů ora učitelské místo v Solci. Nejstarší řadatelka byla učitelka L. Kavalčková s 8 služ. lety, učitel Josef Laurin s 5 služ. lety, učitel Oldřich Pavlišta se 4 služ. lety a učitel Josef Karel se 3 služ. lety. Komitkou školní radou nebyl prezentován nikdo, jímto jmenování obdrželi učitelské místo jinde, kam řadali současně, ale místům dali přednost před Solcem. Učitelské místo na Solci bude opět vyřizováno v příštím roce.

čestným pracovním pracím vyučuje opět učitelka Anna Zofková. V pod-
 aimu vykonala zkoušku pro školu měšťanskou. Nabízenství jim - kal.
 vyučuje farář Pavel Jirounek u Bosně a českoslov. učitelka Bože-
 na Šolánková u Dol. Bousova. Třídním učitelem od 1. září byl
 František Beránek. Narodil se 10. února 1912. v Hrn. Řižodole u
 Liberce. Přisluší do Nymburka, kdež je otec v pensí, nábož. čsl. svo-
 bodný. Studoval státní reálku v Nymburce a čsl. soukromou
 pedagogickou fakultu v Praze. Zkoušku dospělosti vykonal na
 učitelském ústavě v Praze dne 9. září 1932. V dubnu byl odve-
 zen.

V měsíci červnu vykonal zkoušku učitelkou na státní čsl. peda-
 gogické akademii Karel Mejstnar, rodák ze Solce. Obejmenováni-
 ho působil jako učitel ve vzdělanější obci v roce 1910 a remičel ve světlo-
 vé válce v zajetí v Italsku. Jmenovaný učitel působil ve škol.
 roce 1933-34. na menších školách v Částečovicích, Mar. Láze-
 ních, Mimoně a v Hynčicích.

5. listopadu konala se v Solci slavnost svěcení dvou nových svonů. Nové svony.
 Staré byly rekvirovány ve světové válce. Nové svony zakoupil dě-
 kan Pavel Jirounek u Bosně ze svých vlastních prostředků. Vel-
 ký svon váží a váží 501 kg a vložil jméno sv. Václava „Počet-
 nej dědiectví svému“. Menší svon váží 345.5 kg „k“ a představuje
 umučení Páně. Oba svony ulila firma Rud. Pernex v Lu-
 ché Vlně, předmostí Čes. Budějovic za cenu Kč 17 à 1 kg. Ještě
 větší dva svony zakoupil farář děkan pro kostel v Bosni. Svony
 posvětil listupský vikář P. Antonín Holčeta u Mnich. Hradiště.
 Dle písní starce mělo se svěcení svonů vykonati v lihosti a bez ve-

...
nosil celá koláča jmenovitě mláďenci, družičky a kmotry. Usadila
vyzdobena byla praporey a kostel vně i vnitř květinami. Uvítací básně
přednesla dorostenka Marie Knoblochová, před svěcením učitelka Fran-
liška Bugmanová a po svěcení Lebuše Adamová. Delší řeč měl
studující Fr. Veselý z Kamenice. Kmotrami uvonili byli: paní
Marie Župková, Anna Mejstnarová, M. Svareová, A. Bralíková,
M. Knoblochová, El. Šnajdlová, M. Špinová, Fr. Lochmanová,
Anna Rulcová, R. Havelíková, M. Místková, Anna Šmídová a M.
Bošková. Montáž uvonili provedli montéři z továrny dne 6. listopadu
a je zajímavé, že jeden šlovice po klavírech dosti lehece vytažil uvon do
uvonice. Ponejprve se slavnostně rozsvícely uvony ve 2 hod. odpoledne.
Tón i souzvuk je příjemně lahodný, krásný a daleko slyšitelný.
Když staré uvony korbijeli, přišlo mnoho lidí a nyní opět smíče-
ly lidé sly s radostí.

Nová kostnice. V měsíci říjnu byla stará dřevěná kostnice na hřbitově rozbořena a postave-
na nová kamenná. Stavbu provedl stavitel Dáimee z Mnich. Flea-
diště

Oprava ryb. Rybníky pod Hyselovými byl vyčištěn a u Bralíkových opraven. Píchní
stěna byla vybetonována a opatřena křuty pro vřadání stolytka při kou-
pání. Nyní jsou všechny stěny z betonu a opatřeny železným rábradlím.

Hasičský sjezd 17. června konal se v sousedních Malobratřích hasičský sjezd. Ačkoliv ně-
kolik dní před nedělí bylo velmi deštivo, byla neděle sjezdová velmi krásná, te-
pavě v 6 hod. navečer přichvapila velice bouře a lijáka. Cvičení bylo velmi zda-
řilé, jmenovitě pozornost budila nově utvořená ústřední družina hasičská, kle-
nu světil pan učitel Luteáš. Návštěva byla velmi krásná a hrubý příjem či-

ul asi Kč 14.000. Škoda konána byla v roce minulém a nedopatřením byla
zapomenuta jí do léta tenistý kapsali. Na účelné pomůcky daroval škole v Solci
sbor dobrov. hasičů 50 Kč.

Do podzimku rozmohly se v polích velikou měrou myši, takže ohrožovaly vřiny
a jelele. Vřiny byly následkem sucha velmi špatné a ještě roplava myši.
Jednotlivci je sice oharovali, ale nemělo to v celku účinku a ohgnulo ta-
ke oharou mnoho užitečného plodiva i kvěie, takže bylo předešlé katastrofálně
pokazovali ohávené xru jen na povrch půdy. Teprve v příštím jare při-
roda sama učinila konec myšim. Přišlo několik vydatných dešťů a
hned silně maršitez a myši zahynuly. Protože bylo vstate v roce 1934 na
jare a v létě sucho, zůstala místa v polích od nich zničená prázdna
a obilí bylo polovice.

V podzimku váleovala se státní silnice pod Solcem. Původní silnice se
parním plukem rozala, porcela vestvou štěrku a parním válcem se
uvátela. Opravy léto bylo již nutně potřeby, ježto byla ve velmi ubohém
stavu. V roce 1934 se má asfaltovat.

V zimě načala se planirovat nově projektovaná silnice Malobratrice-
Kamerice. Stavbu provádí inženýr Štěpa z Loun.

Kráplava
myši.

Silnice.

Společnost
osvětlová.

14. ledna uspořádala Okresní osvětlová komise v Mnich. Hradišti kurs
knihovniců a knihovniců obecních pod vedením pana okresního škol-
ního inspektora Aloise Průchy. Z přátelského a družného rozhovoru, kte-
rý řízen byl odborníky, odnesl si každý z přítomných mnoho cenných a
praktických poznámek pro vedení obecních pravidelných knih a knihoven.

18. února setrvali ochotníci H. Laxansteč „Život bez lásky“

1. dubna " " „Zasnoužení na palácovém“

15. července " stud. Fráimete " Měsíc nad řekou "

25. listop. " ochot. P. Rudolf " Děti a tvor "

25. pros. " " Rich. Branald „Rokintea od přechodu“

Společnost divad. ochotníků velmi čile a svědomitě obháje svoje poslání a
jeho výkony mohou se řadit mezi nejlepší v okolí. Ledovnicko roste dopl-
til svůj dluh u místní Kampaňky, tudíž vznikl zastavením a ří-
zením stabilního jeviště. Členové činní jsou vesměs odchovanci řed.
učitele Jos. Dvořky. Bohužel, že právě režisérská práce oslabuje jeho
okuravé nervy, nenašel se dosud nikdo, kdo by jej chtěl v řešené funkci
podpořit nebo nastávaní. Inač definitivně ustanovený učitel ujme
se režisérství a provede společnost.

3. ledna přednášel pan řídící učitel Lehr a Násednice na křema.
„Naše hospodářská situace“

31. března studující inžen. p. Fr. Majonec „Skleněné výrobky“

22. července p. řídící učitel H. Kulota a Domoušovic „Společnost dobrovol.
kasičů“ - při slavnosti odovzdání motorové stříkačky.

15. července inženýr p. Fr. Majonec a spisovatel Ji. Fráimeteovi u
příležitosti setrvání divad. kusu „Měsíc nad řekou“.

19. prosince pan řed. učitel František Vojtěch a Obrub o Šabstou

se světelnými dracny.

25. opět pan řídící učitel vzejde na památku 100 výročí o vzniku naší
čsl. státní hymny. Přednáška tato konána byla před divadelním předsta-
vením při přehlácním scále, takže široká veřejnost byla správně a vhodně po-
učena.

Na škole konala se slavnostní oslava 7. března spojená s dětskou besíd-
kou. Budova ozdobena byla předepsanou dobu státním praporem a škol-
ní mistrovskí okrášleny. Po proslovu řídícího učitele promluvil lidní u-
čitel Fr. Beránek o životě a zásluhách o náš státní paná presidenta.
Dítět obou lidí přednášely oslavné básně a vlastenecké výstupy. Slavnost
ukončena byla státní hymnou, písní „Jalíšteu, starý náš“ a „Teče vo-
da leče“.

Podobným způsobem oslaven byl státní svátek dne 27. října. Po
slavnosti ve škole uspořádán byl přívod dětský k ozdobené Lípě s volb-
oty, kdež se opět recitovaly básně a zpívala státní hymna. Při slavnostech
byvali přítomni i rodiče žáků.

Mezi školním pokem provedeny byly následující oslavy: Slavnost
míru čsl. Červeného kříže, Týden čistoty, Smetanova, Dvořáková, Štefáni-
kova, Svátek, matek, výročí bitvy u Lipan, Nerudova, Žižkova a Den
spolivosti, Šumitová slavnost.

Státní obvodní lékař pan Dr. Fr. Řelovský přednášel při biografickém
představení „O tuberkulose“ Jindy o nakažlivých nemocích při havičském
kursu samaritškém zjmenovitě o záškrtu a ochranném očkování. K
léčení skumy přihlásil své dítě a Čížovský. Proti nešťovicím očko-
val dítě roční, 6 leté a 14 leté dne 16. května. Jíměi všechny dítě
měly očkování velmi pěkně ujal.

24. června konána byla velmi pěkná školní výstavka všech prací žáků.

stých vlastně ženských ručních prací. Na chodbě vystavoval ředitel učitel
nejnovější učební pomůcky. Taktéž obecní kronika byla veřejně vystavena
k nahlédnutí a těšila se veliké pozornosti. Školní výstavku navštívila si
ředitelka Žofkova a Borkova.

16. prosince pořádala se velmi zdařilá školní besídka spojená s vánoční
nabídkou. Všichni děti vystoupily na jeviště, aby veřejně ukázaly svoje
umění. Básně, výstupy, písničky i tanečky navštívil sbor a malí ochotníci
odměněni byli bonií potlesků. Slavnost započala byla slávní hymnou a u-
končena koledami před vánočním stromkem a posláním všech dětí i mi-
na školních. Z přinesených darů od rodičů upotřeba škol ředitelka učitel
14 dětí vánoček, které se dětem rozdělily k čaji.

Děti zaměstnanci u velkostatků obdržely pro vánoční nabídku obuv, šaty
a punčochy.

Děti školní připravily samy dárky vánoční svému shodnému spolužákovi
Jo. Soukalovi a sbor učitelůž obdaroval obnošeným šatstvem více dětí.

Všichni žáci, kteří nastávají na polebné, dostávají v poledne jednu nebo
i více porcí teplého čaje a poslánek školních.

Na nezaměstnané hraničáře sbráno bylo několik q (moutek) brambor, mouka
i pšeničné.

Je velmi chvalitebné, že občanstvo rádo stará se svým spolubližením, kteří postiže-
ni byli ohněm nebo pádem dobytka. Podobných sbírek konáno bylo v obci několik.

Dne 24. května poslouchali žáci i občanstvo rozhlásem vyhlášenou volbu pana
presidenta

18. října v den pobitu Rytířského krále Alexandra - Společnost poslou-
chán rovněž rozhlás. Přednáškou poučeno bylo iactwo tohoto velkého krále
Jugoslavie, který dne 9. října karmarčen byl s francouzským ministrem na
hraniči L. Barthuem v Mauseji. Písní vzpomínek věnovány byly země-

límu českému sedláku, poslanci a předsedovi Zeměděl. rady Adolfo Prokešovi.

Uplatným písmem poznamenán bude r. 1934 u sboru dobrovolných hasičů v Solci. Obecni zastupitelství zateouřilo novou motorovou stříkačkou od firmy Sme-
teal za 30.000 Kč. Starou ruční stříkačku dali na prodej. Stroj je velmi
dobrý a praktický, takže i chlapeč naučí se bez obtíží stroj používat. Pevně
ověřeno se při požáru v Suchovicích, kde pracoval plně 4 hodiny a tlačil vodu
do vzdálenosti 500m při stoupaní 60m. Stroj je také seřizen, že může na-
jednou stříkat proudy vod několika směry. Sbor hasičů má být opraven
hodně na tento stroj a musí být obecnímu zastupitelství velkým zájmem za-
vázan jmonovitě dlouholetému obecnímu starostovi Stanislavu Pajlovi,
ktejž dal pověření k založení fondu v obnosu 20.000 Kč na zateouření
motorové stříkačky. Je na sboru, aby vnitřní udržitelnosti utvářel, že si vají
lakového daru i všech věcí, které k jeho zateouření spolupůsobili. Starost cele-
vidání stříkačky sboru konána byla dne 22. července. Divadel. spolek „Havlí-
ček“ uvolil se každoročně scházet ve prospěch pohonných látek na stříkačku jedno-
divadelní představení - skutečně shrály hodný.

Tjž spolek divadelní dal na zateouření přítkovou pro d kateer nyléžete jedno-
ho představení Kč 150. Nový přítkov byl za Kč 750, shybější částka sele-
ne se pro obci v podobě dobrovolných darů.

Místní knihovna poděluje každoročně všechny děti prvních školního ro-
ku vkladními listy a vkladem 5 Kč. Největším dětem slávrá drem
několik knih a dřátek.

Osvětovou činnost v obci má na starosti pomejvíce Místní osvětová
seinnise. Předsedou je p. Stanislav Pajl, jednatelem Josef Zetek.

Obecní knihovna je pramenem dobré četby a vzdělání všem občanům. Zvlášt-
ně mládež škole odrostlá by měla upřísněji sáhnutí pro dobré knihy.

Roční poplatky za vyprávění činí za osobu 1 Kč. Nejvíce se šlou
spisy Reizovy, Světlé, Bravského a Baovy.

Počasi a
úroda.

Následkem suchého podzimu byly úrody řepky a suché jaro jim ještě více ušlechtilo, takže byly velmi špatně prodobné jako jačiny, které na mnohých místech ani nerostly. Obilí tedy bylo mnohem méně na vlnu, hospodství tedy polovice a tím i málo na sýpek a poměrně špatně jako-li jinonově u Lisnice. Nepřešlo celé jaro a teprve v první půli května, ne mnoho namotelo. Více přešlo o druhé půli - 15. srpna - a zase jen v některých místech. Následkem kvalitního sucha bylo málo zeleného krmiva, kárničky vyčernaly a slámy ani ne polovice, takže rolníci prodávali dobytek pod cenou. Starší kárny od 150 Kč do 400 Kč a letáček za 3½ Kč za 1 kg. Cena sena vyšlouplá na 100 Kč à 1 kg u sláma na Kč 50. Velice nouze byla o stelivo, a proto se jezdilo na hrabanku do lesa. Brambory nemohly suchem dostat se hručkami a proto se hroudky jeřtevaly nebo ručně motykami rozbloukaly. Následkem letních deštů se v úrodě brambory také zlepšily, že jsou do podzimu narostly mnohem více v našem okolí. Byly všude místa v republice, že vůbec brambory uschly, obilí ani pro třetinu slámy nevárali, jen strábali. (okolí Prahy) V letových krajích byli nuceni hospodáři koupiti vše a dobytek lacina vyprodali. Na umínění bídy dostala se jim státní podpory. Ještě násobil také, že nebylo otav. Také zelenina byla velmi špatná a v některých místech nedostávala se vody na zalévání. V teplém a vlhkém podzimu narostlo mnoho píce pro dobytek. Do stáje sil se tvářel, smětec, kovičce, trčetvice a. j., které sloužily k tomu, aby se zelenina a krmivo se uschlo. Teprve před Vánocemi bylo ještě letové letlo, že velké letaly a mnohde se děti prohánily bosy. Poněrať sloužila kovičce, měly ^{větší} dobrou pastvu v našem okolí, jako u velkostatků měli každý kus pole fenyklem, který krmil do Vánoc a šel v úrodě do stáje k otavě. Také násobil do hrabanku na jaře kus krmiva. Protože byla o krmivě krmiva potvoda, byly letové utoněny. Velkostatek měl 2. srpna po úrodě a vymláčeno krmivo jako žlivo. Také utoněna píce je nyní neraměstnanost. Píce tedy utoněna se ručně

se nyní v krátké době samovazač vše proseta a zaváz. Dříve se mlátilo celou zimou i na jaře se dnes jsou lidé nezaměstnaní. Skrojová práce v zemědělství i průmyslu u-
vrtala pracující lid v bídu.

Jaké ústředí řepy trval časlo do ráno. Dnes ji traktor vyorá a na stráž
ji lidé okrajují tím je to práce. Letošního roku vyrostla řepa následkem přez-
nivého podzimního velice a stala u velkostatkem výnos po míře nečetaný. Po-
slední řepu odvezli 3. listopadu a kočí Klupáček měl na říze nalozeno 57
cy (s rozem) na pár koní. (Klonička byl přilomen na váze)

Ovšem obilí v tomto podzimě zaseté bylo vše krásné a husté jako květy,
které zase je obava, aby je snít nevyběhl, nebo aby nevymrzlo. Nejlepší se zdá,
že je obilí prozdné a také v něj skládá polní nejlepší navěže.

Na obilí stanovena byla cena monopolní. Pšenice se platí Kč 163, žito 130 Kč,
ječmen Kč 134 a oves 125 Kč. K těmto cenám přisluhuje přídělky na dvoz
a měsíční premie. Zavedením monopolu smí se obilí prodati jen dvuštrou a
oprávněnému komisioňáři. Dávka obilí hlási se nejprve do Nového rokem
příslušnému dvuštru. Tímto cenami zabránilo se různým spekulacím,
aby ceny obilí dle vlastní potřeby snižovali a zvyšovali a zemědělcům je zase
dána mřížnost, aby na přijatelnou cenu mohli prodávati a také ukáží svoji es-
tenci. Potužel že opět pekari i mlynáři chtěli nepoměrně svoje výrobky na někter
nejproduktivnějších zdražovali, takže vláda musela zadržeti.

V tomto roce vysázelo se v obci zdejší mnoho ovocných stromů, u velkostatkem
na 400 kusů, ale velkým suchem jich mnohou zrálo.

Ovoce bylo mnoho, ale následkem předčasného ustání trnulo velmi rychle
a jinače se tvářilo. Za 11 kg platilo se na podzim 60 h až 1 Kč, dle jatečnosti a
struktury. Hrušky byly velmi levné a nestály za uchování, jate vypracovali sadkáři.
Švestky byla měla také práce, že je mnoho stromů pomalých jate vlastních
ovoců.

V tomto roce narostlo nesmírně množství hřibů a křeménků. Lidé nosili
jine bramborové květeny do pozdního podzimu zvláště od Litčovic, kdy se platil

od 1 do 5 Kč. V mnohých krajích narostlo kolísání, ze ani starí framení -
ci toho nepřemalují. Viděl jsem, že šlo o členění a podivný se každý nest teoříte nebo
uzel.

Bouřivete nebylo mnoho a ještě méně brusčinek, takže cena jejich byla vysoká.
V lesích i polích se rozmohly vřasy a proto byly soustavně ohravovány. Některý
prodává ovšem byl od nich úplně osvobozen. Ony totiž velice rády sládko naklíčené
oblíbí a proto holičiči oblíbí je aspoň vyřezávají a sezobávají.

Polní i lesní ovčie ovčáče koprovní bylo mnoho a proto lacino prodáváno.

Ohrv vepřového bránu se velice rozšířil, leg ríve váhy prodáván za 3 1/2 Kč a
5 Kč. Cena velmi nepřátelná, takže nekryje ani perici. Maso pěstalo nepřiměřeně
stejně suché, takže ten nejchudší si nemůže ani koupit. Dole opět množství
v dělávat vysoké peníze.

Ku zmínění škod vyvolaných suchem dostalo se zemědělcům státní podpory a ste-
ry na daních

Nezaměstna-
nost.

V době jarní, letní a zimní práce nebylo v obci nezaměstnaných. Každý
dostal práce buď u kolníka, v továrně, při stavbě silnice nebo v sadě. Když
se na zimní práce uzavřela, utěšovalo se, že jsou bez zaměstnání dvě podiny.
Ještě dobře, že mají alespoň částečně svůj obil, brambory a mláto. V
jiných obcích vlastní průmyslových je mnohem více.

Inteligence.

9. Václav Janík, syn kolníka v Sobotce dosáhl titulů inženýra na vysoké škole
technické v Praze podobně p. Stanislav Prýl, syn mlynáře ze Sobotky. Pan
Václav Lochman, syn domkáře studuje již druhým rokem v botanické
semináři v Litoměřicích, Josef Kopta, syn říd. učitele na právnické fakultě v Praze,
Věra Koptová v německé rodině škole v Liberci, Ludislav Janík v I. roč.
škol. reálky v ml. Boleslavi, Anna Bergmanová III. roč. učil. ústavu v Chudimě.

Stavby.

Následkem hospodářské krise nebylo ani jediné větší stavby v obci kromě men-
ších a neprospěšnějších oprav. Pouze v Sobotce stavěl pan Josef Janík nové
obhřez. Stavění tímto jsou stále hodně drahé, takže není možno do ná-
kladné stavby se puštění. Na Soleci vystavěl stodolu p. Jan Knobloch.

Prvdala se v lednu Marie Novolná, deua vedníka ze Solce na V. Šumu a Pěpici, Svally.
teluj' se přistěhoval na Solce, 20. ledna Josef Vojác, 23. ledna Josef Šníd ze Solce.
ku a 3. II. Václav Bexan, vsadní starosta s Marii Bergmanovou ze Solceku.

Ze Solceku se odstěhoval šafář Ševc a na jeho místo J. Kinal. Dále se od- Přestěhová-
stěhoval ševčí J. Koičan a na jeho místo J. Škváral. Koncěně odešel do pense
ševčí Josef Dnebošty, násloukem nemoci, na jeho místo přišel Jan Vraček.

Narodil se syn Václavu Maršovi, V. Šumovi, Jan. Tomšovi a Ant. Bergmano- Narození.
vi dcerkouška.

23. II. zemřela při A. Potyžkové, vjmenčička ze Žantova, 19. VII. Frančišek Umělí.
Kostěba, místo obuv. ze Žantova, 2. X. Frančišek Horáček, 10 letý syn Frančiška
Horáčka ze Solce, 2. XII. se zabil na motocyklu p. Jaroslav Nejedlý u Obrub, syn
Jaroslava Nejedlého, slojníka ze Žantova. Dále zemřel u Podmotelčete radej-
ši příslušník Jan Václav Radoničty z prami Josefa Vaničková a Šněžnic.

V náhlade nového vládního nařízení byl každý volník povinen státi pře- Čejkování
cejstrovati veškeré věci, když dle nich předává. Ve radejší obci provedl práce
stování vsk humradně slojníka Potyžkete a praušal Kč 30 na kus. Ša-
ke' vsadní vřtka selinná byla ocejkována.

Štátní silnice vedoucí pod Solcem byla velmi pěteně opravena a náter- Oprava silni-
lité adstítete lidi našlo líra potičbné naměštrání. Silnice byla štětkována, ce.
náleování a asfaltování (kmota podobná asfaltu a velice drobný štětk.)

Na nové silnici Malobratčice - Kamenice pracovalo se od jara do říjny
a stýlí ji pouze váleování. Šakí na této silnici našlo naměštrání mnoho
dostatek neraměštranyjch oteč.

Vozová cesta kolem rybníku bláto sto Šimíteka, telera byla vřtly hodně
blotivá a nesjradná byla nátladem obce vydlařdená. Práci vřtadiostou
vykonal místo dlatiččty Josef Knobloch ze Solce s přídavačem Josefem
Lochmanem.

Polní cesty spravují všichni občané a lástky, radarmo, stěljaji pro sel.

Polatky zapřijíjuje správa dvora ze Solceku.

Zařízení

24. prosince roku minulého došlo ke velikému zeteručenému neštěstí blízce Paříže, a život přišlo přes 200 osob.

příležitosti

4. ledna přečerpala velice účinná tečadastrojka u Duchcova na dole Nelson. Pod kromi našlo smrt na 140 lidí.

19. července vyloupili kasáci místní Kampeličku, která je umístěna je v proteji hostinického panu Jaroslava Spring. Otvírali stěnu, stihl psací přístavili ke stěně a poteladru 3 q těžkou odstavili do prostřed proteje, aby na ni nekuseně pracovali. Dva dni stěnu navrtali a poté kasáckem přičili. V následující fotobáň několikte mm silných udělali otvor přes 6 dm² a vyloučili holovost Kč 2020.50. Donikli kate stopy. Pálenci stanice a ml. Boleslav a v Prahy nezjistila olisteci psací kromi stop na psalare. Zda se, že kústanou lupiči nezjistěni, aťkoliv den před tím vidělo několikte osob podezřelí muže, ale v velikého prvělu protobenete kasáci nepoznaly nitěho. Škoda je kryta pojistěním.

V měsíci říjnu zahynul tragickou smrtí belgický král Albert a v srpnu zemřel německý prezident Hindenburg.

Učitelstvo.

Na boz. řim. katol. vyučuje děkan Pavel Jirounek z Bosně, čsl. učitelka Božena Žďárská a Dol. Prousova. Ženskými učerim pracim učitelka Anna Zofková ze Suchovic. Každých 14 dní vyučuje se v učerim 14 učerim v kuchyni řídícího učitele. V I. tř. vyučuje řídící učitel a ve II. tř. vyjpravená učitelka Marie Klučková, která nastoupila po učiteli Fr. Beránkově.

Schůze m.

Při sestavování škol. porvělu schválen celkový školok v částce 6655.74 Kč, což činí 65% ze poměru předepsaných daní. Proti roku loňskému o 2% méně. Na vyřsané místo učitelství řádali čtyři učitelé: František Holý, Ladislav Pevlí, Jan Vogel a František Honzáček.

škol. rady.

Pojistka školní budovy vyřšena byla ke 30 Kč na 117 Kč roční premie se lo na obnos 56.000 Kč.

Zařítal sle-

V červenci onemocněla zápalem slepého střeva zátkně Jiřina Lochmanová.

pěkrstiva.

V sousedních Malobratěch vystyřlo se 5 případi

pana řídicího učitele Jos. V. Flanderky

v Solci a roku 1869.

- 1) Počet obyvatelstva: Dle sčítání lidu ze dne 31. prosince 1869 bylo zde tehdejších 147 obyvatelů a to 71 mužů a 76 žen.
- 2) Obecni řízení: Osada zdejší čítá 20 domů, a nichž má v držení: Číslo 1. Jan Bajer, č. 2. Josef Hamáček, č. 3. Josef Bureš, č. 4. a 5. Josef Hlyka, č. 6. Václav Radonický, č. 7. Josef Janoušek, č. 8. Josef Svare (č. 9. slybi, jsou zničena), č. 10. Josef Štěpánek, č. 11. Jan Buran, č. 12. Václav Najman, č. 13. Josef Katz, č. 14. František Luchman, č. 15. Jan Límec, č. 16. Václav Hrátek, č. 17. Josef Čumák, č. 18. Josef Hrátek, č. 19. Josef Kavelka, č. 20. František Kavlík č. 21. Obec. Obyvatelé osady zdejší, Malého Solce a Čanovka tvoří dohromady místní obec Velter-Solcetskou, ke kteréž řízení a spravování po náležitém volání vždy na 3 léta ze sebe vyberou obecních starších (3 mužů a 6 náhradníků) a ti ze svého středu představeného čili starostu, kterých vykonává, až se vybor z občasných kroměnárodních uradí a usnese. Starostou zdejší obce jest na ten čas p. Josef Hlyka, rolník ve Vel. Solci.
- 3) Národnost: Všichni obyvatelé zdejší mluví česky, jsou národností české, jsou Češkové. Jsou potomci převládá Chavradů, jejichžto kůpa prostírala se po obou stranách řeky Jizery a zasahovala iurkým průběhem až ke vchodku hory Ještědu.
- 4) Náboženství: Stejně všichni obyvatelé zdejší jsou náboženství katolického, jině náboženství římského. Duchovní správu vede Bosenýský pan farář, nyní P. Jáchym Jindra, jenž kromě toho je předán pan kaplan, nyní P. Josef Hráček. Ti slouží zde mši svatou a hlásají slovo boží každou třetí neděli, také na hodiny boží a některé svátky mariánské.

5. Úrodnost: K úrodnosti sebe a svých rodin přouvají obyvatelé zdejší rozličné úrodnosti. Většina jich zaměstnává se polním hospodářstvím, menšina řemeslem a obchodem. Dle knihy pro daň jsou zde: 4 rolníci (Josef Dyka, Václav Radonický, Josef Janoušek a Josef Trar), 3 domkáři (Josef Štěpánek, Jan Beran a Václav Horák), 2 mláčenici (Josef Hamáček a Josef Čermák), 1 kovář (Jan Bajer), 2 tkalci (Josef Horák a Josef Havelka), 1 lesník (Matěj Havelík), 2 obuvníci (František Havelík a Václav Čermák) 1 obilník (Jan Kima), 1 tramatář (Klára Steinwaldová) 2 hostinští (Václav Neuman a Josef Špaček).

R. 1866. po válce rakousko-pruské pánovala v měsíci červnu, červenci, srpnu, září a říjnu ve zdejších otolích cholera, avšak na zdejších hřbitově žádný pohřben nebyl.

R. 1869. dne 11. července slaven na vrchu Mužském tábor českého lidu, ke němž sešlo se asi 30tisíc duší. Řečeno se mnoho a s důstojem. Ze všech táborů, které se v Čechách konaly, byl tento nejslavnější. O francouzské noviny učinily o něm pozoruhodnou zmínku.

Tamější kniha je velmi svědomitě vedena.

Okresní školní inspektor:

24/8 1935. Alois Krüger

Role 1935.

Školy uvř.
lve.

Místní osvětovací komise spolu se všemi spolky zvláště se spolkem Div. ochotníků Slavčick stává se v činnost osvětovou. Předsedou obou spolků je p. Stanislav Píhl, mlynář ze Soleců a místní teniskovní rady. Solec čítá 294 obyvatel a knihovna je společná i s obcí Malobátice. Dne 31. pros. čítá knihovna 340 svazků, členůů bylo 43 a počet vyprávěk byl 830. Příjem činil 320 Kč a výdaje 101 Kč.

V obci konaly se 4 přednášky všeobecně veřejné se 285 posluchači a 1 odborná se 38 posl. Celkový náklad činil 95 Kč, na což obec zaplatila 75 Kč. Dále se pořádala 3 ochotnická představení, 3 dětské besídky a 1 dětské div. představení a založen byl a konal se zpěvnický kroužek panem učitelem Janem Vogel, který je výborným hudebníkem.

17. ledna přednášel řídící učitel Alois Jehu „Obilní monopol a hospodářská situace“, 6. března konala se dětská besídka a v její den večer konala se slavnostní oslava 85. narozenin pana presidenta sborem dobrovolných kasičů. Sbor i řádko sčítalo se před školou a v průvodu s lampičkou a praporečkou pochodovali ke „Škole“. Manifest starostovi přečel předseta sboru p. Fr. Horák ze Soleců, Ing. Václav Janič přednášel o presidentovi, děti přednášely slavné básně a zpívaly písničky. Přitom jhř. zazněl signál a zapalena hranice dříví. Slavnost zakončena byla slavní hymnou.

20. června scházely děti školní div. kruh „Šťastný Váňa“ od Jarosl. Příchy. Soutěž byla úspěšná, ale neúspěšná nedopadla dle toho, jakou roli vyhrál sbor i řádko.

26. října konala se opět dětská besídka s přednáškou, recitací a písničkami.

27. října přednášel pan učitel Vogel „Naše samostatnost“. Přednáška byla velmi pěkná a zajímavá. Rečník odměnil byl bohužel potlesky.

27. října scházeli ochotníci „Kroužek“ od Robla, provedení bylo úspěšné.

1. prosince sešli ochotníci z Batova, "Dobru" od O. Minářka - kus proveden byl velmi skvěle.

25. prosince proveden byl krásně kus „Maryna ze mlýna“, napsal Některstěj. Výchova, zpěvy i tance byly berradné.

24. listopadu přednášel pan učitel Vogel, „Vzpomínky na Jugoslavii“ Obě místnosti u Špirů byly přeplněné a přednášející si získal oblibu všech posluchačů.

15. prosince přednášel o životním díle presidenta - Osvoboditele při příležitosti, kdy se vzdal presidentství.

Vtěz den konala se dětská - vánoční besídka. Básně, zpěvy, solové výstupy a scény předvedly děti velmi pěkně a odměněny byly za slouženou pochvalou. Před vánočním slavním zapěl kolečky nově ustanovený zpěvácký kroužek. Všechny děti dostaly dáreček ze škol. fondu a po besídce podporovány byly několika porcemi čaje a vánoček. 18. kusí velitelů a výborných vánoček upetela škol' předčítka učitelů a ritualii přenesených dětmi.

Děti zemědělských zaměstnanců podílily byly oděvem a obuví. Žáci přispělí dostávali od polední přestávce čaj, aby zahřáli svoje žaludky. Na péči o mládež sebráno bylo 165 Kč a osada Jolce odvádí též 16 Kč. Ministerstva sociální péče darovala na osázení dětí neraměstnaných 110 Kč a Okresní péče darovala na výživu dětí Polesných 30 Kč.

Školní děti poslouchají pravidelně svůj školstěj pochlas, jmenovitě při slavnostech a svládních příležitostech.

Dětská kinematografická představení navštěvují děti občas v Šněžné.

Místní školní rada podělila 10 dětí Ohledných vkladními listy ze vkladem 5 Kč. Jinak děti ukládají svoje úspory do Školní školy.

Skupina studujících pořádala o prázdninách programový večer, výtvarnou výstavu a několik poučných vyprávění.

President - Osloboditel

Dr. T. G. Masaryk

narodil se v sobotu, dne 14. pros. úradu presidentského a dne 18. prosince dopoledne konala se ve Vladislavském sále na hradi pražském volba nového presidenta. Ze 446 přítomných poslanců a senátorů odovzdána 340 hlasů pro odstoupjícím presidentem doporučeného kandidáta - dosavadního ministra zahraničí

Dr. Eduarda Beneše,

byl tedy presidentem naší republiky zvolen více než třipětina-ovou většinou. Příchod na presidentské křeslo, na místo posvěcené a největších postav našich dějin.

Československý lid ve vroucí oddanosti nazývá svého světového presidenta

Masarykem - Osloboditelem - Tatičkem

V tomto krásném pojmenování je vystiženo nejen jeho vidcovství, ale i úcta národa k jeho národní práci a věčnost lidu ke všemu, co bylo základem státu, národní buditel a tvůrce demokratických ideálů vykonal pro národ a stát.

Nový president nese si rovněž nerměných zásluh jako spoluprátelem našeho demokratického státu. I Jemu náleží úcta a věčnost celého národa za národní práci a oběť pro náš stát.

Přejeme mu ze srdce upřímných duševní a tělesné pohody, pevného zdraví a dostatek sil, aby mohl šťastně a s úspěchem pokračovat v budování našeho státu, aby jej ochránil před úlem války a pomohl uskutečnit světový mír. Jako president Osloboditel vyjel a chudoby a skromnosti, měl laskavou zkušenost životní, popracoval se a poměra chudých a to knamena, že našel praktičnosti, energie a odvahy. Šel osobně je velmi skromný bez nároku a poct. Budeme si ho všichni vážit a milovat podobně jako jsme a milujeme starého Tatička - Osloboditele.

Naš president - Osloboditel žije! Ať žije i jeho spolupracovník, pokračovatel a nástupce - president doktor Eduard Beneš.

Volby

do poslancské sněmovny, senátu, zemských a okresních zastupitel.
 Do parlamentu konány volby dne 19. května a do zastupitel. v neděli dne
 26. V. Zastupcem dohlédavého úřadu byl říd. učitel Josef Dofka, voleno
 bylo na Žanlově v hostinci p. Hajského; Nejstarším voličem byl pan
 Arnošt Maudr naroz. r. 1842. Starší a staravé voliče odvezl ze Slvoce
 pan hospod. správce Vančura. Výsledky volební:

1) Poslancská sněmovna, odevzdáno 177 platných lístků a ubožela:

kandid. listina č. 1. Republ. strana . . .	126 hl. (z r. 1929 - 122 hl.	
2. Sociál. demokr.	11 " "	17 "
3. Národ. sociální	3 " "	10 "
4. Lidová	7 " "	7 "
10. Živnost.	16 " "	5 "
16. Národ. sjednocení	14 " "	" (n. dom. 3 "
	0	" (komun. 1 "

2) Senát

154 hlasů

č. 1. Republ. strana	108 hl. (z r. 1929 - 109 hl.	
2. Sociál. demokr.	9 " "	16 "
3. Národ. sociál.	4 " "	11 "
4. Lidová	8 " "	3 "
10. Živnost	13 " "	5 "
16. Národ. sjednocení	17 " "	3 "

3) Do nem. zast. odevzdáno 158 platných hlasů.

Republ. strana 121 hl.

Sociál. demokr. 7 "

Národ. sociál. 3 "

Lidová 7 "

Živnost 8 "

Německá (něm. prač. 1 "

Národ. sjednocení 11 "

4) Do okresního zastup. osvědčeno 157 hl. (z nich 1 neplatný)

Republ. strana	121 hl.
Social. demokra.	6 "
Národ. social.	1 "
Lidová str.	7 "
Černost.	9 "
Národ. sjednoc.	11 "
Heutein	1 "

Do poslancecké sněmovny zvolen byl z našeho okresu velice osvědčený, bystrý a všehanně oblíbený Mila Reehcigl z Chvojenovic. Do okresního zastupitelství zvolen bývalý zdejší učitel Alois Šeha, pracovník všeobecně oblíbený.

Náboženství českoslov. vyučuje duchovní správce z Borkova n. J. pan Učitelstvo.
Josef Samánek, který přijíždí 2 x týdně a spojuje Letkovice a Solce. Lidská učitelka Marie Kucěrová přikrápaná byla dnem 1. února do Suchbátovic a na škole zdejší ustanovena byla Milada Braxatorová z Jičína. Po-
něvadž dojížděla v sobotu do kurzu pro měšťanskou školu, byla na Solci
zavedena s povolením zemské školní rady firiální sobota. Dnem 1.
září nastoupil svoje definitiv. místo učitel Jan Vogel. Působil několik ro-
ků na Moravě a poslední 3 léta na české škole v Jugoslavi. Je
velmi pilný a svědomitý pracovník. Pomáha při hraní ochotnických
představení a zvolen byl za samostatného ředitele za odstupivšího
ředitele u. J. Zoffku, který vedl ochotníky od začátku téměř po 30 roků.
Vedl předstev' kroužek a je jeho dirigentem. Osvědčil se jako vy-
borný řečník a absolvoval několik přednášek v Solci i okolí. Byl u hostin-
ci u Špíně a často dojíždí se rodičům do Sobotky, kde jeho otec je
přednostou posádkového úřadu. Ručním pracem ženstev'm a vaření vyučá-
je opět učitelka Anna Zoffová ze Suchovic. Pod jejím vedením stě-
laví káseň velmi pěkně a praktické části oděvu i věci krásné. Vaří se 2x
za měsíc v kuchyni ředického učitele a je radostno dívat se na bedoucí
kuchařičky při práci a ještě více chutnějšími obědi.

Počasi a úroda

Začátkem ledna bylo hodně deštivo, později umrzlo a napadlo hodně sněhu. Ke konci měsíce nastala oblava a sníh úplně vymizel. V únoru opět napadlo spousty sněhu a silně mrzlo. Po polovině měsíce bylo opět krásně, takže byl vyjet včel. Ke konci měsíce je opět mrazivo a 7. března zarnamenán byl tuhý mráz, posledně v současné době v r. 1886. V druhé polovině začala se sítí jara pšenice a ječ, 29. března byla prudká bouře. Vítr i pšenice kypěla dosti větší vrstvou sněhovou na nerovném pídku a kromě toho byl ozim celkem hodně řídký následkem suchého podzimu. Do 20. dubna trvalo velice nevlídné a mrazivé počasí, takže většina práce stála. Ranní brambory stály se kypře kolem 24. dubna, později až v květnu. Jarní rasele jara bylo dosti slušné, ale později bylo velmi špatné kvůli celé jaro a léto nepříjemné. Konec dubna a začátek května byl opět mrazivý, 2. května napadlo spousta sněhu. Počátek jara se očekával dosti slibně, ale místo očekávané vláhy dostavila se rima a takové sucha, že není pamětníka takového nedostatku humida jara v tomto roce. Seno bylo prostě, ale otava přímo řídká. Mnohé louky i ječelové otavy se vůbec nesetaly. Skořiny bylo velice málo kvůli u jara. Také rima bylo méně než polovic. Bramborů bylo více v pídkách těžších a podobně i cukrovky. Ovoce bylo rovněž málo, nevyvinuté a červivé, mnoho ovoce upadalo. Všechny postřikování se utíkalo proti šíření ovoceho stromoví brujstředným. Obilní monopól a poté minulého potval a základní výkupní ceny byly následující, pšenice 164 Kč, žito 125 Kč, ječmen 125 Kč a oves 112 Kč za 100 kg. Tyto ceny zvyšují se v měsíční příplatky. Pro remédie byly vydány vládní mléční výkazy pro kontrolu. 100 kg cukrovky bylo za 1205 Kč, brambor od 35 Kč - 60 Kč, kg různých vepřů kolem 7 Kč, telec 4 1/2 Kč, hovězí od 3 Kč do 4 Kč. Mnoho hovězího dobytka se vypravovalo pod cenu a jistě na škodu do budoucna. Bylo bolno přehlížeti, když hospodáři vozili frak brateř zeleného kamene i pro 8 kusů. Také směsky sádky nerostly, žito celé léto a obilno v podzimu nepříjemné. Ozim se špatně síly pro velice sucha. Zbytek podzimu byl mrazivý a teplý, takže se ozim zlepšily.

Š letošní roste byl velice chudý na slavy jmenovitě puho, než starivo je poměrně dra-
hé i řemeslníci a peněz mezi lidem venkovským málo zvláště v posledních dvou
suchých letech. Obec dala vyobráziti kus vozové cesty protěl rybníku „Zobalo“,
při Paříkové č. 2. stavěla novou stodolu, při Svarecová č. 8. a p. Horáček Fr. č.
18. stavěli novou vrbu a tvrdý křeh na obytné stavení. Práce lesářské ko-
nal lesní Šedláček a Knobloch, zednickou Novotný a Tuma. Švor hasič-
ský dělal ke zbrojnici nová vrata, podlahu a omítku. Aby se nelepily
plagály na zbrojnici, seřídili svým nákladem návěstní tabuli vedle osobní vstavy.
Místní školní rada pořídila novou podlahu v I. tř. Velmi pěkná a suchá
přesna dodala firma Pátek a Janova. Jedna lampa osvětlení byla
přemístěna z prostoru před Dajčovým na stavení pana V. Hysely, aby
osvětlovala silnici a náves.

Stavby.

Prováděla se Emilie Šedláčková služebná ze dvora Solčeka na J. Brada-
č, čeledina Lamleř.

Šňatky.

1. září přestěhovala se do Ml. Boleslavě p. Anna Mejnarová, vdova
po učitel. Obývala se svým synem Karlem, učitelem b. č. v Jablonci
n. M. u své sestry při Růžiny Paříkové č. 17. Svůj pobyt změnila pro-
to, aby umožnila svému synovi studium na státní škole.

Přestěhování.

Roku 1935. narodily se následující děti: 1. Miroslav Patoška,
M. Ondřejová, Václav Beran, Josef Tuma a Josef Dajč.

Narození

Na zděním hřbitově byli pochováni: Beymanová Anna z Malobratvic,
Mlejnková Kamence, Dajč Václav a František Kunst z Malobratvic,
Václav Boček z Kamence, Josef Hryna z Malobratvic, Marie Cidlinová
z Malobratvic, Václav Mišek z Malobratvic, M. Šaršová z Malobratvic, V.
Pule z Malobratvic, Kal. Hrynářová z Malobratvic, Václav Majzner z
Malobratvic a Klára Radmice z Solce, tehdy uč. učitel.

Umrlí.

Onisavou anginou manolli onemocněla Věra Zoffová, dcera p. učitel,
otě manolli jí vystříhl p. Dr. Pěhvi v boleslav. nemocnici. Na stejné střevo byly
opovrány: Růžena Novotná, Anna Bedlíková a Anna Mlýšková. Zaškrtem
onemocněl také Václav Pařík č. 14. a byl odvezen do nemocnice. Mláďátko Horá-
čková ze Solčeka onemocněla spalou, léčila se v nemocnici v Ml. Boleslavě.

Onemocnění.

5. března přelétla nad Solcem 58 čapů, letěli směrem od Čížovky k Solceku. Dítě školní je provázaly a také počítaly, tedyž sletěli na zem. 10. května bylo věkování školních dětí proti měšťovicím. 15. května konala se sčítání ovveného slavnosti. Nový náves na karcelnu ve zdejší kostele vyřela Marie Šofková, dcera řidičků učitele. Obec Solce pořídila nové utězovatele cest do okolních vesnic. Josef Havelík, hostinský ze Solceku pronajal hostince radnici v Knežmostě. Ing. Václav Smid dostal místo u národní obrany, Jaroslav Šofka, u děvištra mlynářů, Josef Šofka vykonal 11. státní zkoušku. Službu vojenstevu nastoupil Václav Pustkovec a Josef Šofka. Zemřela tu Anna Šofková, choť řed. učitele v. r., který 26. rokem působil na Solci. 28. 11. uhřel v letadle při slavnosti sestě de-
 scitů Jos. Niesner a Mnich. Hradčistě. V Praze zemřel režisér národ. divadla Hilax, huce Želenstý a členy národ. divadla Pollub a Šim. V červnu se konal v Praze velitel' evcharisdiety' sjezd na přítomnosti kardinála Vediera. Osada Solce stala rybníčkem vjezd do rybníka u Bradlkových. 2. května byl velitel' sněž, pomruly teploty a na Sněžce se hlásilo 13° mrazu (jako před 170 lety) V červenci byla vedra 55° C. Na začátku června zářel jeden soustev lepeve Bramboy. 8. července byly již různé panáky, 19. 11. mrazní. Když začaly podzimní deště, rostlo mnoho hub. 24. října napadlo již na Sněžce 3/4 m sněhu. Na Boží Tělo - 20. června - šli jsme k ně ob-
 čině do Všebovska. 29. srpna zemřela belgická královna

Smrt Bo.
 hum. Brada
 č.

Prozřetelnost Boží a neúprosný Osud dopustil, aby navždy odešel jeden z nejlepších synů české selstev hroudy - obětavý, neúprosný v práci a neúprosný vůdce, vlastně ve vnitřku, bdělý strážce naší druhé vlasti, rozvážný a provizivní státník a muž pevného a pyzického charakteru - předsedu poslanectev s němuvny pan Bohumír Bradač. Zemřel na svém statku v Židovicích dne 19. X. a pohřben je na hřbitově v Chrušlově dne 24. X. Jeho uštěhlá povaha a sdece, ze kterých přijšla jen obětavá a velitel' lástev ke všemu dokonalému a krásnému, pracoval jen pro dobro všech bližních. Jeho velitel' idej po vzoru svého velitel'kého vůdce Dr. Ant. Štefky, jako On - dal sám sebe.

„Čest lidem jeho památce“

Žantov.

Napísavatel kroniky obce Solce byl požádán obecním starostou p. Jo-
sefem Šrajzerem, aby do obecní kroniky napsal také některé zprávy
ze Žantova. Dosud znamenaly se jen události, které souvisely se zří-
šením obecním a některé paměti historické.

Žantov je osada, ležící při státní silnici hned za mostem Kněž-
moststejn a dle sčítání z r. 1930. měl 22 obytných domů se 100 obyvateli,
v roce 1920 měl 129 obyvatel. Tváří se Solcem a Solčkem jednu
politickou obec. Jméno Žantov má asi svůj původ od pražských
vladyků panů Žantovských ze Žantova a na Nedahovicích, rodina
slavná. Pan Jan Žantovský státně před r. 1534. zboží Žantovské prodal
a čtyři jeho synové rozdělili se o zboží v Mirovicích a Podstece. R. 1556.
vstoupil opět obojím statkem pan Eliáš Žantovský ze Žantova. Zboží Žan-
tovské bylo před koncem 15. století spojeno se Solčkem. Pán Žantovský
patřoval také k vladyckému statku Valečovskému a Heris z Valečova
s chotí Bětou přidali plat ročních dvou kop na lidech svých ze vsi
Žantova na fundaci kaplanstva v Bosni. Na začátku 16. století po-
stýla Mandalenka, Běčinka a Dubé Žantova i mlyna pod Žanta-
vem pro dluhy a teprve její následce Jiří Vančura splatil dluhy. Mlyn
Loučňý, snad proto, že byl při lutech jmenoval se tak již v 15. stol.
Tato i škola patřoval ke Kněžmostu a kantor Kněžmína Mostu
dostával jedináctý anadele a některých dědin na vyučování a vychování
dětí. (Vladycká v Solčtce obsahovala dvůr s tvzí, ves s dvory, plachy
v okolních vlních, podílem podacího práva ve Všeborstevu a j., čímž
vládl Ješek, řečený Studl ze Solčeka. Synové jeho Mikuláš, jemuž
říkali také Studl nebo Student, a Jeniš, rozdělili se polom, takže
Mikuláš si vzal půl dvora a tvze s poremstev, půl vsi s dvory kmetci-
mi, a nichž vyházelu platu 36 kop gr. ročně, půl mlyna řečeného v
Kobíře, v Lettevicích dvůr kmetci a plat 2 kop, v Žantově dvůr kmetci
i příslušenství, na čemž 4. října r. 1380 napsal věno své choti Doroty
80 kop a r. 1389 obvěnil ji lámeč 20 kopami. Jeniš dostal druhou

Nástin výjevu.

průli všeho v Solčtce, v Āantovci 2 dvory kmeleci s platy, poli a j.,
velký rybník, 2 malé a rybníček, koně orní 4, 6 krav. Oženiv se s Āaf-
kou zapisoval ji r. 1400 při deskách nemských věno 250 kop na tomto
pláče svém; ale Mikuláš odpíral, ješto se stalo bez jeho svolení.)

Upravena ná-
ves.

Jako v mnoha jiných vsadách bývala také na Āantovci náves neu-
pravena, obložena se špatným rybníčkem. Když na jaře r. 1935 se
rozdělovaly koncerní peníze v hostinci u Āajstějch, obětovala se o různých
záležitostech. Přítomní byli všichni sousedé a ti se usnesli jednomyšlně, že
dají náves do takového pořádku, aby byla okrasou a hloubou vsady. U-
volili se dále řešit prací jako potahovou také i pučení úplně zdarma.
Jelikož v r. 1935 bylo v jaře nepříznivé počasí pro seti, započalo se
s prací ihned. V každého čísla přišel alespoň jeden člen na místo,
majitelé koněských potahů přijeli s povozy. Mnoha set pro hlíny bylo po-
loženo na zavezení rybníčka, která se vozila jednatě a jiných vyvýšených
míst v návesi a jednatě a osadního pozemku „Na rybníčku“. Osada
Āantovská dala přemísťiti sochu sv. Jana pod velkou lipu a nově
upraviti. Upravena náves byla okrasena okrasnými stromky a keři na
způsob přírodního parku. Ti sousedé, kteří se nemohli opravňených
prací zúčastniti, darovali peníze ve prospěch celé vsady.

Toto je malá ukáзка, co dovede sousedstevní láska, jednota a úcta-
něnost. Tyto cnosti měly by míti kvalitu sídla ve všech obcích a u
všech politických stran stádu ve prospěch naší milé republiky.

Osadní zastup.

Starostou osadním je pan Václav Vigner, místa konáček, před ním
nastával funkci lu p. Tomš Václav, kterjž se oáštěhoval pro své
děči do kněžnosti, puvodně na p. Ālynera, pekaře. Usadlost svoji od-
prodal p. Jandáčkovi. Jako osadní starosta, miloval pořádek a dohvil-
nost. Členové osad. zast. jsou l. č. následující p. p.: Lubas Jos., Čermák
Fr., Āajstj Fr., Šolc Jos., Āanul J., Nobjmete Lad., Lejsete Frant.,
Na úřední vyhláštj a plagátj má vsada u silnice pětinou návštěvní

labuli a do parku na návsí dala příděti přilehavi labulky na ochranu sadu. Podél silnice je vysázena řada pětenzak lip.

Obyvatelé Žantova v r. 1935.

Č. 1. bývala sadní kovárna a nynější majitel p. V. Vigner ji rekonstruoval před léty do svého vlastnictví. Doteud jezdilo hodně povozů farnan - stejek po státní silnici byla tato kovárna pro ně hlavním dobrodincem a mnohý farnan se zastavil, aby přeteoval koně nebo opravil vůz. Pisatel této kroniky sám učil dobrodinci žantovské kovárny, když před 33 roky stěhoval se jako absolvent učitel jistaru na selstském učebničku od Jičina do Běrovice. Následkem suchého léta spavil ráf s kovála právě nedaleko kovárny a poholový pan mistr, ačkoliv ještě spal, ochotně vstal a ráf stal do pořádku. Byl to vysoký a statný muž s brýlemi - Nejedlý -, kterého po letech letosh poznal kronikář blíž, když se přistěhoval na školu v Solci, jako pokrokového a vzdělaného vlastence a souseda. Jeho syn Jaroslav postavil si vlastní dílnu hned na místě kovárenství v čís. 23.

Č. 2. obývá rodina p. Kostelky, nedávno zemičlý František Kostelka byl mistrem obecním a členem obec. zastupitelstva.

Č. 3. patří p. Frant. Bartošovi, obecnímu poslu, který vlec jeho zastával funkci tu a zemičel r. 1936. v stáří 84 let.

Č. 4. obývá rodina Beranova - synové zemičelého Josefa a Marie Beranových, obvod nezletilí. Pan Josef Beran byl mnohokrát v obecním zastupitelstvu a osadním starostou. Rodina tato byla již mnohá léta zde usedlá a pocházel a ní Jiří Beran, druhý kantor školy v Solci. Narodil se r. 1809. a byl velkým milovníkem květin, ovocné stromy kolem školy, nyní již vyvrácené a listy kolem hřbitova jsou z jeho díly. Zemičel r. 1870 a na Solci působil 24 roků. Zna měho byla křesťská náboženská velenostojným P. Antoninem Markem, školozorcem z Libuně.

Č. 5. patří p. Fr. Lejstovi, mistru tesařskému a jeho manželce Františce, švadleně
Č. 6. obývá pan Oldřich Egrl se svojí otolí, rozenou Madruškovou, jejíž otec byl
do r. 1907. obecním starostou. V číslu tomto přebývá t. č. také Jan Novotný,
malíř. Pan Egrl je členem obecního zastup. a mnoha spolek^ů místních
předním funkcionářem.
V čis. 7. sídlí pan Jan. Hamačák, sedlák, člen obce. zastupitelstva. Jeho
otec zastával funkci tu také po mnoho let. Pocházel ze Solec^{ku} a čis. 4, syn
Antonín padl mu ve válce a nejstarší Josef byl pustojin legionářem.
Čis. 8. obývá rodina Šehlíková, v čis. 9. rodina p. Nohyňtka Ladislava,
otec jeho Nohyňtka Jos. pracoval světovou válkou a mnoho zakusil, druhý syn
pracoval jako inženýr na Slavenstvu, v čis. 10. bydlí rodina p. Josefa Šolce, před
několika roky vyhořela otec jeho Aloisí stodola, č. 11. je hostinec p. Frant.
Hajstěho. Patřil původně p. Votrubaovi, pak byl proclán a vystřídali se
tito majitelé: Šulc, Štenad a Böh^m, v čis. 12. bydlí pan Jan Pleštra,
včetně občanské školní místi, dříve patřila usedlost p. Šajtkovi, č. 13. patří
syni p. Jandačovi, č. 14. paní - stečně Kateřině Cichlinské, telecár^{ka} s nevšedním
sebezapřením a obětavostí vychovala 4 synovce Kladlece - učitele, byli sиротei,
čis. 15. patří panu Lubasovi, jenž v mladších letech jako zahradník pro-
cestoval mnoho zemí, umí o nich vyprávěti, č. 16. patří panu Švejsovi,
čis. 17. je starobylý Loučej^{ský} mlýn, jehož majitelem je nyníjší obecní sta-
rostka pan Josef Šajer, muž spravedlivý, prozíravý a ve svém povolání
také praktický, vlastním pohonem vodním vyrábí pro svoji potřebu sílu
elektrickou, dovnitř jeho Marie je provolána ze odbojného učitelé. Kladce.
Dřívejší majitel paní Drahonovská - je 85 letů, čis. 18. patří panu Šebvi,
ktejž zakoupil domek po panu Kavalírovi, jehož otecra Františka provolá-
na je za p. Ji. Jan. Redovského. Pan Šeb^v navrhl si přetnou stílnu cemen-
tářskou, čis. 19. patří p. Fr. Svobodovi, jehož otec zakoupil ve světové válce,
byl vzorným, dobrym a starostlivým obcem, dědeček majitelé p. Arnošt Mauch,
je nejstarším v obci - 93 letů star. - Pochován v r. 1955.

Rok 1936.

Pověst o lese „Peklo“, který leží nedaleko Solce. (28)

Mezi Solcem a Přepicemi rozlehlá se lesík Peklo. Více než před sto lety byl to největší a nejhlubší les v celém okolí. I na slunných dni bylo v něm velice temno, husté koruny stromů nepropouštěly paprsky slunečních. Již tehdy se říkalo, že v lese straší, a kdo právě nemusel jím jít, vyhnul se mu, a kdo nemohl tak učiniti, oddechl si, když měl smutný les za sebou.

V blízkých Malobratřevích žili té doby dva bratři, jejich jména nikdo nepamatuje. Když dorostli oba v muže, zamixeli se vsi. Brzy se však vypravovalo, že byli spatřeni v lese divní dva muži, sobě jako vejec vejci podobní, v nichž však nedovědli nikdo říci, jak vypadají. Objevili se vždy a nenadání a právě tak rychle zamixeli. Byli všude a nikde. Na jednom konci lesa postcasili řemy pámající chrastí, že nestačily ani objízet sbírali. Malou chvíli na to zase oběrali počestného na druhém konci o všechno, co nesl. Měl-li v nůsi něco k jídlu, vybrali mu vše, nůsi natížili kamením a hnali ho před sebou, div pod tíží dluha nepustil. Na obranu nikdo nepomýšlel. Jen jedenkrát nějaký křemík udeřil jednoho z nich tlustou hůl, ale hůl ve dvou kusy zlomena, vyletěla onu a puť, až křemík křoví hlasitě zaklel. Stejný shechtol, při němž krev v žilách stýdla, byl mu odpovědí. Měl co oděkovati dobrým nohám, že utekl; kdež by byl nezvázal.

Přepice patily tehda k faře solcecké, takže i pohyby se brávaly lesem přes Malobratřice k Solci. Když byla mladá verena k poslednímu odpočinku a pláč příbuzných se ozýval lichoem lesním, doprovázeli její oba bratři a dátky houkáním a pokřikováním, až se lid děsil a z přírodu utíkal.

Takové kousky prováděli po celou řadu let. To nesl bůžce ryhů z Radonic, jehož statek stával v Solci asi v těch místech, kde jest nyní statek Radonických. Když i on a jeho sedm rakusili na sobě klobou

bratři, umínil si rytíř, že se obou zmocní. Velkými odměnami riskal mnoho stalných mužů, obklíčil les, vše razal a spoukané vedl do Solce. Měli byli ještě toho dne nastříleni. Připadali je ke stromům a deset myslivců namířilo jim svoje pušky na prsa. Ale jaké bylo jejich setkání! Všichni kule se odrazily, aniž by odsouřencům ublížily, takže poručil rytíř, aby spoudaní bratři byli popraveni mečem. Ale ani ten jim neublížil. Diváci se hrůzou rozprchli, bratři přetrhali provazy, jimiž byli spoutáni, a amíreli opět v lese.

Nyní teprve pocítil rytíř celou lítost jejich smrti. Ublížovali jemu lidem, kde mohli, že se a daleka lesu vytrýbali. Od té doby nazýván byl les „Petelom“ a bratři jeho stábley.

Uplynula řada let. Jedentkrát přišly čeny lásmující souš ke malé jeskyni ve skále a našly tam oba bratry ležeti mrtvé. S počátku se domnívaly, že je to opět jeden z četných jejich zvrátů, ale když se mrtvolky nehýbaly, odvrátily se blíž.

Tu teprve se poznamenalo, že to byli obyčejní lidé, ale s takou tvrdostí a pružnou kůží, že jim žádná zbraň neublížila. Byli pohřbeni ve společném hrobě, lidé jim říkali „Fexci“. Po mnoha letech byly hroby vykopávány a tu se ukázalo, že kůže jejich v hrobě nesetlela, nýbrž byla také zachovalá, jakoby byl je věrna prohoval. Dosud mají u ní pamětníci, kteří mrtvolky v solceké kostnici viděli.

Poplaci v „Petelom“

Lesu „Petelom“ se vytrýbali lidé ze Solce a okolí i po smrti obou bratří. Říkalo se, že jejich alé duše sídlí v korunách stromů a zabíjí každého, kdo se opovíří vstoupiti do lesa. Jednou poručil král, jemuž les patřil, aby část byla vyháčena. Nikdo však nechtěl se té práce odvážiti ani za velikou mzdou. Konečně našel se chudý dřevorubec, kte-

něko nesnesitelná bída ke barmu dohnala. Goma bylo osm dětí, ne-
mnohá člena a ti políbovali, nač si bylo jim dovésti pomysli. Čtyři a
veliké odměně, pomysli si chudias: „Přádem trahite, vzly mi celou
mudu vyplatit předom, a pake přijdu, děj se děj. Usmali-li mne sluchové
já náci, dostane člena a děti dolik, že lude po jejich vidi. Život chudé-
to bledota nemá na světě smy.“ Ještě toho vno šel k hraběti, a vjednov-
mudu, vyjel se stuchý ston do práce.

Již se neuvol první kohout ve vsi, již šel připraven do práce.
Vzav si s ženou, malí, dosud spící děti políbil a šel. Byl přesvědčen,
že mu bude. Pílu přehodil přes rameno, sekuru vzal do ruky a něco
šel do lesa. Právě počalo svítati, když všel do lesa. Jiše jako tři-
májiní stály stromy, a korunách šuměl lehký vánec, jako když si
dvařod vlnají. Ze hloubi lesa houkala sova, a křoví vyplašen vyletěl
plák a s hodičným křikem usedl na větev stromu, hledeť rozespale na
země svého spánku. Chudias třásl se strachy. Ale co dělati? Jiní
já měl, ud vylývalo, než pusiti se do práce.

Nasadil pílu ke kmeni prvního stromu. Píla rasviřila a hlas
jij se měl usm do dálky. Na chvíli usnul a nislouchal, ale nikde
ani vdu se nepohnula. Již první dub se stácel k zemi. Setiv boha-
ti krásně potu, usedl na kmen a a hlubotea ocdyokuje, odpočival
po křiži práce. Padl stuchý, padl i křiži dub. V kom uslyšl,
že pod pásem stromu něco rasviřelo, jakoby rontkem rasvonil. Křve
by se byl na něm nedořezal. Poslouchal opět, ale všude tiho. Chtěl se
dál onni do práce, ale nedalo mu. Šel k práeru a hle! Ze malé jim-
ty pod vydrčeným kořenem vyčínal starý hnce a v něm rářily sa-
mé dukaty, už oči přecházely. Shvířci se rukou vyrval náctolu a s
úžasem hleděl na krásnou hru barv.

Bylo pro bídě! Hrabě neodvážil se na něm prokladu říciati, usnal, že
si jej plně rasloučil. Šel se rárným a vrutem vypravoval v prokladu v „Petle“.

Narození.

5. II. se narodil na Solčecku Jar. Tomsovi chlapec, 23. II. Marešovi na Solci chlapec, 14. Smítlovi na Solčecku holčička, 15. IV. Komárkovim v Malobratšicích chlapec, 11. V. Chvále ním chlapec, 5. VI. Šimsově na Solčecku chlapec.

Úmrtí

17. ledna zemřela babička Černáková z Kamence, 20. I. zemřel anglický král Eduard V., 28. I. měl potíže; 7. února babička Bugmannova na Solčecku, ale potíže na do Bouně; 17. února pan Focák z Kamence; 29. IV. egyptský král Fúad I.; 13. V. Chrábalovim ze Solčecku chlapec, 5. března chlapec Tomsovim; 3. dubna paní Štucová z Malobratšic; 7. dubna Josef Bureš ze Kvanova přestáří 84 poků; 22. V. zemřel otravou alkoholem u Šurnova luháka Lohman, patřící do Solce; 19. VI. zemřel vynikající poslanec republ. strany Staněk; 10. července zemřel kragistkou smrtí p. Ledeněte Peliška, syn vchovního čeln. sládkmistra v Kvanově. Při jízdě na kole stávil ho motocykl od radu a přivodil mu silný otřes mozku a zemřel. Byl vyučen drogistou.

Nemocnění.

Mnoho lidí onemocnělo chřiptou a anginou. Předškolní a školní děti ochravně ve značném počtu spálou a záškitem. Všechny odvezeny byly do nemocnice v Ml. Boleslavi. Byly i třídy byly vše nařízením vydesinfikovány. Škola raději byla na 10 dní uzavřena, vyučování bylo nahrazeno. 14. ledna onemocněla Miluška Paříková záškitem; 23. ledna Věra Kyselová spálou; 24. Josef Lamač, spálou; 27. Beduška Hošková, spálou a Vlastička Vrabeová - poslední tři z Malobratšic; 3. II. Marie Paříková, č. 14 záškitem. Matka, vdova, odvezla již třetí dítě do nemocnice; jen ohrda Věra - zůstala ušetřena; 13. února onemocněly děti Ondřeje ze Solčecku spálou; 24. května Jiří Helštar a 27. V. Václav Vaniček - oba spálou. Řidiči učitel měl na svého 30letého příso-bení pouze dvakrát onemocnění záškitem nebo spálou. Desinfekci prováděl výparů formalinu Ant. Košťál, drogistka a Kručmista zvláštně přístojkem patřícím obci Kručmotské. V červnu dostal velice záš-ny zášket také vyuč. školy z Malobratšic Ladislav Košet. Zemřel přes 30injetci.

u několika transfusi krve, především ct. Pařítková. Při těžších případech dostala se obrna a normalismus.

Tečátkem roku se odstěhovala do Ml. Boleslavě rodina Paločková, kdež ^{Přestěhováním} provozoval živnost řemeslnickou nejprve a krátce pronajítelem a v srpnu se stěhovali do vlastního domu, jenž dala postavit matka paní Trávcová nákladem 250 tisíc korun čsl. Před jarními pracemi odstěhoval se hospodářský správce ze Solecku pan Václav Vančura do velkého statku na Studénce. Byl také členem obecního zastupitelstva za stranu republikánskou a to ve funkci místostarosty. Na jeho místo přestěhoval se pan správce Antonín Proch ze Studénky. On jsou dobřími sousedy a pracující lid je má rád.

Žádných nákladných staveb nebylo, pouze pan Josef Kačík stavěl novou vrbu a lvydý kryl na sýpku

Žádného snátek do 31. III. nebylo.

Starby.

Trávek.

Počasí a úroda.

Rok minulý byl mnohem úspěšnější než léta předcházející. Vyrostlo vlněně mnoho píse pro dobytek jako seno, ječmí, oves a vlněně slámy. Téměř ve všech polích nebylo tam obilí sklízeti a muselo se odmlácti. Následkem častých deštů obilí vzrostlo, ale částečně také polehlo. Proto křátek méně sypaly a kmeny z nich bylo podřadné jakosti. Žně začaly již 10. července, ale protáhly se až do poloviny srpna, jelikož začátek byl tuze deštivý a již tu a tam obilí začínalo vzrůstat, zvláště, které bylo po zemi. Přišel v jednom kuse téměř lýden a tedy se ukázal pěknější čas, voxilo se vlně obilí na škodu jakosti krmí i slámy. Vlně obilí nemohli mlynáři na mletí přijmouti a vraceli je k dosušení. Obilní monopol tuhá stále a vřkupní cena je jako loni, ale na úhradu křátek a potu minulého stáří se u pšerice a jednoho senu No 18, u žita 9 Kč. Pomě-

vadř růstaly ohromné rašobly pšenice a roku minulého a letošního roku se osev ještě zvětšil, vyšlo vládní nařízení o zmenšení osivu pšenice o 20 %. Rolníkem vydeňují se vyteřny mlcei a pordějni. První polovina měsíce srpna byla velmi přerivna a rbylé porděny krásně doschly. Jáke houbly počaly pěkně růsti a v některých krajincích byla lalite hřibů, že se prodávaly od 80 hal. výše na 1 kg. Přerivné počasí mělo veliký vliv na růst zeleniny, která se vydeňila znamenitě. Kopa otenete nateládlače byla již na 2.5 Kč, 12 salátnic na 1 Kč, jeden cembrelí na 10 Kč at. d. Ranných bramborů vyrostlo také mnoho a prodávaly se v malém ke konce sezony na 60 hal. Úroda pordních bramborů očekává se velice. Ovoce krásně vzkvella, ale celkem bylo toho málo, rvaště jablka a puda byla vřehá. Jen málokde byla jablička a nepovedena. Šišni, hušete i švestek bylo dostatek. Na jáce se ukázala na jabloních lalite housenka, že je téměř úplně uničily. Bylo také nařzeno housenky ničiti. Cena vřehy nepřevého se pordělovala kolem 7 korun oit, a cena vřehy korděho velmi vystoupila a to puda, že mnoho kousů bylo lmi odprodáno pro úplný nedostatek píce; některé chlory byly velice vypuzdněny. Jelata se hodně odstavovala a byla následkem toho drašš. Cena vřech druhů masa se avyšila, dráber i husy porděřily. Rolníci řikali, každý alespoň jeden takový vřeh byl pordě loriškého roku, aby bylo trochu krmení. Velmi krásně se utvarují porděské jehly a řepa cukrovka slibuje také pěknou úrodu.

Malý nástin počasí: 2 ledna je jako na jáce, 3 pordě, 4 deř, 5 mlha, 6 mrdete, ale oře se, stromům se nalévají pupence, 7 mírně chladno, 8 málo sněhu, 9 zamračeno, 10 vřeh, 11 velmi pěkně, 12 pěkně, do konce ledna počasí velmi mírně, do poloviny února mrazivo a vřehivo, ke konce počasí pěkně a slunceno, začátek března pordě, porděři velmi pěkně, seje se obilí i řepa, začátek dubna vřehy, rima, sníh, pordě krásně,

17. ledna bouřka, stáje se povodně brambory, rozvíjejí slonky, na ka-
sátku května vše v plném květu, teple, dešť, se střídají. V přírodě je krásně,
některé užlo 12. května již polehuje. Začátek čuona dešlivý, špatně se suší
sena, povodně krásně; začátek žni dešlivý, druhá polovina v srpnu pěkně.

Ležpisy příležitostné.

31. XII. pořádal spolek studentů velmi pěkný vánoční večer s pro-
gramem.

6. ledna vzstal se při valné hromadě ochotníků „Havlíčků“ dosavad-
ní předseda Josef Doffca po 30 ti leté nepřetržité funkci dalšího vedení spol-
ku, a zvolen byl na jeho místo velice čilý pracovník pan učitel Jan
Vogel.

12. ledna konala se schůze rodičov. sdružení a vztela si na úkol po-
starali se o očkování všech dětí proti neštoku. Očkování provedl skvělými
obvod. lékař Dr. Fr. Řetovský za značně sníženou cenou 20 Kč za jed-
no dítě a to ve třech termínech po třech nedělích. Obec Tulec zaplatila za
4 děti a nebylo ani jediného, jež by se očkovati nedalo. Pouze nemoc ra-
bunila v jednom případě očkování.

5. února přednášel při valné hromadě „Republ. strany“ pan řídící u-
čitel Šehr, „Hospodářská situace“ a příští práce.

18. února sebráno mezi členy „Republ. strany“ na Bradačův fond
80 Kč na pohřebního úrumu ze Březiny Kč 120.

1. března schválili ochotníci „Vojnarův“ s pěkným úspěchem. Písa diva-
dlem přednášel pan učitel Vogel na thema „President Masaryk Osvo-
boditel“; přednáška spjela byla s výstavou svých spisů prezidentových.

2. března počalo se s vyvážením bahna Toleného rybníčku. Velmi dobrou
službu prokázaly kolejničky s přetlačpěcími vozíky.

7. března konala se slavnostní oslava pana presidenta Masaryka
ve škole a zvláště večeř před hradci hranici u Skalce. Přednášel opět
pan učitel Jan Vogel, děti recitovaly a zpívaly.

Ke konci března konala se v obci slávková na pohovčelí spolupráce na Slov-
venstvu.

12. dubna schválil bezvadně spolek „Kavliček“ jízdní hlídku od Langra.
Návštěva byla velmi pěkná, výprava nákladná a provedení prvotní.

19. dubna přednášel o jízdních školách pan okresní školní inspektor
Alvís Průcha v sokolovně v Kněžmostě. Nedostatek financí v obcích,
okresech i ve státě celou akcí zdříveje.

Téhož dne přednášel v Mnich. Hradišti ministr zemědělství Bacliner
10. května konala oslava na paměť 45 letého založení sboru dobrovol.
hasičů v Solci. Těchsi bylo nádherné, morální a hmotný výsledek u-
středný. Přednášel obrstkový vzdělávatel pan učitel Ladislav Pav-
lí a Jan Vogel. Děti posledního oddělení přidali velmi pěknou re-
hradku kolem Lipy Svobody ze školního fondu.

Č P O.

V měsíci květnu konaly se četné přednášky a kursy civilní protile-
tecké obrany. V Hradišti vsadě zřízen vlastní sbor Č P O. Řídící učí-
tel přednášel o ochraně protiletecké na Solci. Celkem má Č P O sborů
jeden členů. Velitelem je Václav Kojík, služba bezpečnosti a pořádko-
vou Václav Lochman, Jos. Novotný, poplachovou Frant. Krušák, Josef
Tuma, Anna Bezanová, pořádní Jarosl. Špina, Jos. Lochman, Ol. Dujč,
Jos. Knobloch, desinfekční V. Mareš a V. Dujč, samaritskou V.
Adam, Vol. Špinová, Marie Žitánstvá, Marie Dula, M. Knoblochová,
R. Žitánstvá, spojovací Jan. Dvořák, J. Tuma, zastupující An. Helikar,
Fr. Miška, vlastní J. Brelík. Cvičení konala se často a členstvo
ukázalo ukázněnost a pohotovost. V době od 11. do 18. července konala se
cvičení krajová. Občanstvo se velmi podrobovalo obnovení nářezem,
členstvo stalo v pěti minutách pohotově na svém místě, zvláštější nástup
byl v době denní, když vesničané byli roztroušeni po polních pracích.
Těch školní děti se pilně cvičí v poplachu jak ve škole, tak na pustá-
ce, při hře i v polích. O učnicích náletu a ochraně proti jím soustavně pracujeme.

24. května uspořádal sbor učitelstevj velmi zdařilou oslavu narozenin pana presidenta Dr. Eduarda Beneše. Oslavní básně, písně a recitace školních dětí předchořely přednášce p. uč. Jana Vogla. Slavnost ukončena byla slávnou hymnou a zdařilým divadelkem „Krákonoš“
15. května přestal jezdit autobus kolem Solce do Mnich. Hradiště, následkem porážky, uctoliv se platilo za jízdu do Hradiště 5 Kč, kdežto vlakem se platí za takovou vzdálenost 2 Kč. Jsme opět odděleni od okresního města a od dráhy. Snad by se byla dala celá lokalita jinak rozřešiti ke spokojenosti občanstva.
25. května nastoupil do obecního zastupitelstva jako první náhradník p. Rud. Bredlik za pana Václ. Vančuru a zvolen byl místopředsedou.
27. května byla velicej provodějí a živelní pohromá na okresu Nová Paka a způsobila ohromné škody na polích, stromech, kovárních a komunikacích.
- V červnu maturovala desetiška vctějšího souseda pana Ant. Bergmanna na učitelském ústavě v Chudimí. Byvala vřídý velmi pilnou a vzornou žáčkou.
- V červnu vyproána byla půjčka na obranu státu. Její výsledek byl překvapující, opsána byla 3 1/2 miliardy Kč.
16. června konala se bímrování ve farním chrámu Páně v Bosni a bímroval lidoměřičtej biskup Dr. Ueber.
28. června pořádal spolek sludujícíck programovj večerek na němž jmenováno bylo sedm čestných členů. 19 července schvál na péče říd. učitel J. Dofstaj „U líleho koničteka“ a J. sápnca „Jehla v kupě sena“
- Dne 6. července konala místní osvětlová komise sludstojnou oslavu na pamáctku Mistra Jana Husa v sále u Špíně. Pan učitel Vogel přednášél svým zajímavým způsobem velmi poutavě a žáci II. tř. recitovali a zpívali společně se Špěváckým kroužkem.

Dokončen popis Kantora.

Pokračování ze
stránky 161.

V čísle 20. bydlí rodina Pavlová, syn Ladislav vystudoval hlav-
ně svým velicejím přičiněním, nevědně pěl a vytrvalostí učitelství
ústav, stal se učitelem a působil také v Solci, v Kněžmostě a sou-
časně má nyní defín. místo řídícího učitele v Branževě.

Číslo 21. patří panu Františku Čermákovi, mistru krejčov-
skému, číslo 22. obývá pan Hanzl, mistr kolářský se svým
otcem a bratrem, kolníkem, v čísle 23. přebývá a má státnic-
kou dílnu pan Jaroslav Nejedlý, obecní pokladník a před-
ní pracovník „Sokolů“ v Kněžmostě i se svojí dcerou. Syn
jeho zahynul tragickou smrtí na motocyklu - str. 146. Poslední
č. 24, nedávno postavené, patří panu Hübnerovi, synu bývalé-
ho panstvího příbuzného.

Kněžm při svém odchodu do Březiny.

v Solci dne 25. srpna 1936.

Josef Batek

Rád jsem pracoval mezi hodnými sousedy a byl jsem
šťastný a spokojen. Na shledanou.

Dne 27. srpna 1936 přešel na nové místo do Březiny dosavadní řídící učitel Josef Žofka. Čiisobil na kdějši škole od 1. září 1906 a jako řídící učitel od 1. září 1919.

Pro svou milou povahu a dobré srdce byl milován žáky i dospělými. Trpělivou, pilnou prací zasloužil se zvláště o rozvoj divadelního spolku „Havlíček“, který pod jeho vedením uhrál mnoho zdařilých her a vybudoval si krásné, moderně zařízené jeviště.

Pracoval též v republikánské straně, místní Besedě, osvětové komisi, jako knihovník, v obci byl 12 let členem obec. zastupitelstva, po jedno období náměstkem starosty a jedno období osadním starostou. V poslední době pracoval též v C. P. O.

Okresní škol. výbor ustanovil od 1. září 1936 katol. říd. učitelem Jana Vogla, který byl též pověřen kapisováním do této kroniky.

Učitelem ustanoven od 1. září 1936 výpomocný učitel Jan Vocásek z Krásné Vsi.

Narodil se 2. XII. 1910 v Krásné Vsi, okres Mnich. Hradiště, svobodný, náboženství říms. - katolického.

Obecnou školu vychodil v Kováně (6 r.), 3 roč. reálky v Mladé Boleslavi a 5 roč. ref. reál. gymnasia v České Lípě; 1 roč. státn. pedagog. akademie v Praze. Vykonal zkoušku učitel. dospělosti v Praze 22. VI. 1933 a tamtéž zkoušku způsobilosti 30. XI. 1936. Vojákem nebyl. Čiisobil jako výpomocný učitel v Katusicích 2 měsíce, v Plýrově

4 měs. 15 dní, v Kalusicích 1 měs. 17 dní, v Ludoměři
 9 měs. 24 dní, ve Vrábně 5 měs. 14 dní a v Ouči 3 měs. 17 d.
 Ostatní učitelé. Dívčím ručním pracím vyučuje Anna Žofková; ná-
 božství říms. - katol. P. Pavel Jirounek, děkan
 v Bosni a náč. československému Jos. Šamánek,
 farář v Bakově.

Ostatní učitelé.

Žáci
 1. třídy.

Žáci
 2. třídy.

Ve škole je 35 chlapců, 47 děvčat, celkem 82 dětí; z toho
 jsou 2 Němci. Řím. - katolíků je 63, řeckých k. 2, česko-
 slovenských 17.

Všichni žáci jsou členy Dorostu Čsl. Červeného kří-
že. jsou vedeni k čistotě a pořádku, k sebedni
v místní Kampaňičce. Každý žák má svůj Kampaňička.
vkladní list. V kuchyni řídícího učitele učí
učitelka dom. nauk žákyně vařit. V zimních
měsících vaří si přespolní děti polévku nebo
čaj. Vaření.

Sychravý, deštivý podzim rozšířil mno- Nemoci.
ho nemocí, voláště spálu, chřipku a anginu.
Na spálu onemocněli žáci Václav Brokoráb, Li-
buše Pýřlová a Danuše Nejedlá. Dvě poslední lé-
čeny v nemocnici v Mladé Boleslavi. V 1. třídě
provedena 3x desinfekce.

Na místo řídícího učitele v Solci vypsan Konkurs.
byl do 31. X. 1936. konkurs. O místo žádají 4 ža-
datelé: Stanislav Šekar a Grünšál u Liberce,
Jan Vogel ze Solce, Miroslav Běnkava a Bou-
radivsi u Uhohrodu a Josef Janku a Kaku-
sic. Osvětlová činnost.

28. říjen oslaven byl dětskou divadelní hrou
Jarosl. Průchy, "Pro tatíčka presidenta", již zdařile
schráhy děti na hojné návštěvy dospělých. Zvolás 28. X.
ně výprava a zpěvy se líbily. Před divadlem
přednesl pisatel proslav o ceně svobody. Vybráno
412 Kč + 60 Kč na péči o mládež.

29. listopadu schrál na svorné přání obou učite- "V českém ráji"
li spolek "Havliček" zdařile veselohru K. Fořta "V čes-
kém ráji".

20. prosince 1936 konala se u Špíně vánoční besíd- Besídka.
ka se stromčkem. Děti zpívaly po proslavu pisate-

lově doozhlásí národní písně a koledy, přednášely básně a sebrály divadlo „Dvě Maričky“. Paní učitelka A. Žofková s ochotnými slečnami ze Solce a z Malobratovic napekly z darovaného materiálu zákusky a uvařily dětem čaj.

25. prosince sebral spolek „Havlíček“ s úspěchem divadlo Baláka „Kříženský grunšt“.

Diplom a čest-
né členství.

Spolek divadelních ochotníků „Havlíček“ usnesl se jednomyslně na mimořádné valné hromadě dne 28. října 1936 jmenovati svého dlouholetého a rozkvet spolku zastávajícího režiséra, pana řídícího učitele Jos. Žofku, čestným členem a věnovati mu diplom s tímto textem: „Spolek divadelních ochotníků „Havlíček“ v Solci vzpomněl ve své mimořádné valné hromadě dne 28. října 1936 vděčně Vaši dlouholeté práce pro rozkvet spolku a usnesl se jednomyslně jmenovati Vás čestným členem.“ Podpisání: St. Píjbl, St. Žďánský a Jos. Marek. Před štědrým večerem doverli dva delegáti spolku, p. Bultr a Žďánský krásně p. Tajfarem ze Lobotky malovaný diplom do Překiviny p. řídícímu Jos. Žofkovi. Na diplomu je uprostřed ornamentální výzdoby solecká škola, symbol 30 leté práce školské a řecká herecká maska, symbol divadla, jemuž p. řídící Žofka věnoval tolik času, síly a nepřetržitosti.

Narození r. 1936.

V Solci: 23.2. Josef Mareš, syn malorolníka, 25.8. Věra Žďánská, dcera rolníka, 28.12. Marie Beranová, dc. rolníka.

V Solčsku: 5.1. Marie Tomšová, dc. čeledína, Zdenka Lmídová 1.4., dc. rolníka, 12.5. Josef Bambuška, syn dělníka, 12.6. Zdeněk

Šimon, syn bukláře a Čistě, 29. 6. Marie Šmídová, dc. rolníka, 2. 11. Stanislav Lamač, syn dělníka (synu českosloven.)
Hana Kleinwächterová 29. 11., dcera kočího.

Malobratvice: 22. 1. Hana Prokorašová, dc. rolníka, Oldřich Honáček 13. 4., syn rolníka, Anna Motyjková 17. 11., dcera maloročníka.

Soleček: Kateřina Pavíková, výměnkářka, nar. 11. 4. 1863, + 7. 2. 1936; Marie Tomsová, dcera čeledína, nar. 5. 1. 1936, ženě. 5. 3. 1936; Josef Bambuška, syn dělnice, nar. 12. 5. 1936, ženě. 13. 5. 1936; Jiří Jireš, syn dělnice, nar. 22. 8. 1936, ženě. 11. 12. 1936. Zemřeli:

Malobratvice: Anna Švarcová, choť rolníka, nar. 21. 5. 1868, ženě. 9. 4. 1936; Václav Lamač, syn dělníka, nar. 10. 5. 1935, ženě. 14. 10. 1936.

Soleček: Josef Šimon - Anna Holowcxaková 24. 2. Línášky:

Solec: Vincenc Švarc - Anna Žofková 21. 11.

Dosavadní místopředseda p. Jos. Šmíd st. odstoupil a místo něho zvolen jeho syn p. Jos. Šmíd. Změny v míst. organizaci rep. strany, Co p. Jos. Žofkovi zvolen jednatelem p. V. Kysela. a Za p. V. Vaněuru nastoupil v obec. zastupitel. v obec. zastupitel. stranu p. Rudolf Bedlík.

Na podzim rozvířila se klidná hladina solecké - Rozruch, parcelací ho okolí správami o dalším rozdělování půdy velkostatkem. na Solečku. 27. prosince 1936 konala se četná navštívená schůze v hostinci p. Havelka na Solečku, na níž usnesena resoluce, jejíž hlavní body podávají: Schůze svolána na popud míst. Tomoviny stran parcelace pozemků ode dvora Soleček a Malobratvice. Všichni přítomní jsou pro

úplnou parcelaci obou objektů. Tolečtí zastupci se usnesli, aby v případě nerozebrání celého objektu zbytek obdržel nynější správce p. Brook s částí budov. Kameničtí zastupci žádají od obou dvorů 15 ha pozemků, buď jako dva nedily po 5 ha a zbytek jako přiděl směnou od občanů z Malobratvic. Lilkovičtí zastupci žádají 15 ha od obou dvorů. Chlumínští žádají 10 ha ode dvora Násedlnice. Malobratvičtí chtějí pozemky od mistruho dvora i s budovami a v případě, že by pozemky nestačily, aby část byla přidělena ode dvora Tolec. Dvůr Tolec má výměru 128 ha, orné 114 ha; dvůr Malobratvice 41 ha, orné 32 ha. Zastupce odborové jednoty žádá, aby bylo v prvé řadě pamatováno na dělníky, zaměstnané v dotyčných dvorech. V případě přidělení pozemků aby se stál postaral a navrčil dlouholetý úvěr pro zaměstnance, sociálně slabé, jejichž je ze žadatelů 25% na dobu 30 let. Zbývajících 75% žadatelů zaplatí přiděl po vyměření a omezeníhození holově. (Opisáno z protokolu napsaného p. H. Žďárským, který schůzi nahájil.)

Okresní školní inspektor:

Alvíš Spíchal 15/2 1937

Rok 1937.

Počasi.

Ždalo se, že bude zima bez sněhu, ale před vánocemi napadlo hodně sněhu a mrazilo, takže zimní úprky na chvíli ožily. Líbnice kolem Tolece a okolní křižovatka u Pyramy se nebehly ani by lyžařii. Do vánocích přibýlo sněhu a bylo od 25. do 28. ledna ka-

ková metelice, že nejen děti z Čížovky, ale ani ze
Loleček nemohly přijít pro vítr do školy. Je pan
děkan Pavel Jirounek z Bosně, který působí již té-
měř 50 let, nešel se víchřice a přicházel s ledovou
náprsenkou. Na konci ledna stál sníh, ale
v únoru napadal ras. Oximny špatně přeci-
mávaly. V březnu prvních 14 dní větrno, chlad-
no. Na konci března začaly polní práce přeru-
šované nočními mrazky.

Nemožný stav bytu řídícího učitele přiměl Přestavba školy.
místní školní radu k činu. 6. ledna radila se m.
škol. rada se stavitelům p. Kameníkovi a Mnicho-
va Hradiště. Po prohlídce bytu a jeho okolí shle-
dáno, že částečná oprava by nebyla nic platná.
Pan stavitel navrhl novostavbu bytu, jež by měla
v přízemí 2 pokoje, kuchyň, chodbu, koupelnu
(po případě prádelnu), kuchyň pro dětské vaření,
spíž a schod; v podkrovní by byla volná půda,
přístupná s půdy nad stávající budovou. Ná-
klad odhadnut na 45-50 tisíc Kč. Dne 15. února
předložil p. stavitel plán stavby a podrobný roz-
počet úplně vybavené budovy na 73 tisíce Kč.

7. března prohlédl školu p. stavitel Honec a Mni-
chova Hradiště a zhotovil 4 plány na přestavbu.
27. května přišel do schůzky m. škol. rady s návrhy ná-
vrhem: V přízemí se zřídí ze starého bytu dřevník,
schody a šatna; schody zůstanou na stejném mís-
tě; v 1. patře bude byt řídícího učitele s kuchyní
a 2 pokojích, lázeň, spíž, otevřená veranda, ku-
chyň pro zákyrně, byt svobodního učitele s kuchyní

a pokoje; náchody nad doležením a eventuálně druhá koupelna pro učitele a kabinet. Ve schůzích místní školní rady (22. února, 8. března, 27. května, 25. června, 18. srpna, 4. října, 17. listopadu, 30. listopadu, 9. prosince) rokovalo se i dlouho do noci o návrzích stavitelů, ale nedošlo se k rozhodnutí přesto, že pan předseda Bergman obětavě se přičiňoval a staral o to, aby bylo konečně nalezeno východisko, když veřejné mínění přiškolenských obcí je pro řádnou a důkladnou renovaci školy. Částečná oprava bytu, kterou nastávali 2 členové místní školní rady, neodstranila by bytův a neudravitelný byl. Konečně po mnoha debatách přijat byl dne 9. XII. jednomyslně návrh p. Jos. Rulce, starosty z Malobratřic, aby jako výhodnější provedena byla renovace bytu řidičského učitele nástavbou jednoho poschodí, v němž zároveň bude mít byt o dvou místnostech druhý učitel.

Nová m. s. rada.

Za přítomnosti p. o. s. inspektora A. Püchly konala se volba místní školní rady na další období.

18. srpna 1937. Zvoleni opět dosavadní členové: předsedou p. Ant. Bergman, jeho náměstkem p. Jos. Rulce. Členy jsou: Fr. Horák, V. Majonec, Jan Vogel.

Náhradníci jsou Fr. Šmíd ze Lolecku a Jaroslav Švina ze Loke.

Úprava návsi.

8. dubna vysázeli sečtí občané 22 ořešů na prostranství mezi školou a staveními paní Pavíkové, p. Dutého, p. Lochmanská a p. Helikarová.

Ořešy zakoupeny nákladem osady Loke po 11 Kč stromek.

Zupní školu havičskou v Mnichově Hradišti navštívili bratři: Adam V., Bedlík Rud., Dubý Old., Vogel J. a Jos. Šmíd ze Lolecku.

2. a 3. června podnikl p. učitel Jan Vočásek s dětmi druhé třídy výlet do Prahy. Mnohá práce a starost byly kompenzovány odložením: na 30 Kč uviděly děti Nár. museum, Vyšehrad, Karlov most, Staroměstské náměstí, v Národ. divadle balet "Z pohádky do pohádky" od O. Nedbala, panorama bitvy u Lipan, zoologickou zahrádku, pražský hrad, Daliborku, Jelení příkop a Technické museum. Kvůli prázdninám konala 25. června vycházku přes Kamenici na Kost, k Semtínské lípě a do Plávkůvek.

Výlet do Prahy.

Osvětlová činnost:

Osvět. činnost.

zahájena byla 1. I. 1937 na valné hromadě sboru dobr. hasičů v Solci píseňtovým proslouem, v němž navrhl možnosti větší osvětlové činnosti a ohlásil pořádání hasičských besídek. Konaly se:

hasičů

13. ledna (O možnostech sebezadělávání - přednášel vzdělavatel J. Vogel a O Karlu Havlíčkovi - básně; ukázky z veselých básní Havlíčkových přednesl J. Vočásek.)

27. ledna (O sebezadělávání při panice; básně Bexenů; přednášel Jan Vogel, recitace J. Vočásek.)

14. února (O ovocnictví, přednášel p. vrch. pomolog A. Bláhů a Bělý p. Bexenem.)

24. února (O přestování cukrové řepy, přednášel p. správce Borok ze Solčeka.)

Často, než se přednášející snažili své přednášky oživit a oba učitelé zpestřovali program veselými písničkami a recitacemi, byl o večírky velmi slabý zájem.

87. narozeniny p. presidenta J. G. Masaryka oslaveny byly 5. III. ve škole dětskou besídkou, 6. III.

Spolek „Havlíček“ přednáškou J. Vogla u Spíně o životě a díle F. G. Masaryka a 7. III. divadelní hrau Rajské-Imolíkové „Zemský ráj to na pohled“ s režii a hlavní rolí uč. J. Vocáška.

28. III. sebrali ochotníci drama M. Příleské „I člověk spravedlivý“ na řízení pp. J. Marka a G. Zdánského.

Škola.

Narozeniny p. pres. Dr. E. Beneše oslavila škola slavnostní akademií. Krásnou řeč p. uč. Vocáška vybědaly dvojhlase národní písně, sborová recitace „Zbořov“ a 2 divadelní scény: „Veliké dni“ (okmčně v úřadě presidentském) a Ant. Kozla veselohra „Kašpárek v Kocourkově“. Děti braly nadšeně a poklonile. 28. V. poslouchaly děti slavnostní relaci radia.

Radio.

U příležitosti oslav a významných událostí - 7. III., 28. V., 14. IX., 28. X. - sborníky se řáci obou tříd v ozdobené 2. třídě a poslouchají radio. Kromě toho poslouchají pravidelně 2-3 x týdně školský rozhlas.

Obecní knihovna

Obec Tolce a Malobratřic mělo v kímě 969 výpisůček. Nejčtenější knihy: 16 x J. Havlas „Začarovaný kruh“, 16 x K. Vlasáka „Démon garnisony“, 14 x N. Damiěnko „Na slavných cestách“, 13 x J. F. Ččetka „Za vlast, úru, svobodu“, 12 x Rostan Marek „Zlatá knížka“ a t. d. Vypisčovali si 41 lidí. Průměrně přečel 1 čtenář 24 knih.

F. G. M. +

Hladinu našeho života bolestně rozvolnila zpráva, že 14. září 1937 ve 3 hodiny 29 min. došlo klaté vidce tatíčka Masaryka.

Jedinečná osobnost československých dějin, náš vůdce, vychovatel ke pravé lidskosti, k demokracii odchází, když skvěle naplnil své poslání.

Tatíčku drahý náš,
tož - už se nedíváš,
jak to na tom světě ředím
opuštěním Tebou vedem,
už se neusmíváš...

V den pohřbu poslouchaly děti a několik rodičů ve smutečně vyzdobené 2. třídě vyjížďku k Prahy.

V předvečer pohřbu pořádal Sbor dobrovol. hasičů v Lohci na kopci u lesíka nad Lohcem bryknu. U zapálené hranice promluvil o loučení, tatíčkem Masarykem písal. Účast občanstva byla nepochopitelně slabá.

Grátěk svobody přišel brzy po ránu, jež stihla československý národ. Proto se také oslav vy 28. X. staly vzpomínkami na toho, kdo se o 28. říjen nejvíce zasloužil.

28. říjen.

Téhož dne pořádala škola u Spíně slavnostní besídku. O pietní vzpomínce sklidou písničkou „Tatíčku drahý náš, už se neusmíváš!“ přednášel o velikých postavách našeho osvobození p. uš. Jan Vocásek a krásnou řečí rozhodl Masarykův význam. Potom přednášely děti sborově i jednotlivě, zpívaly dvojhlasé národní písně a nahrály několik výstupů: „Babička učí děti lásce k vlasti pod lipou“, „Spojte!“, „Tijte mléko!“ (Dr. Driml) a divadélko B. Plumlovské „Probuzení“.

Památku presidenta Osvoboditele učilo žactvo drobným, ale významným skutkem. Všou se po větší čistotě, předsevzali si žáci před vyučováním a v přestávkách denně si omýti ruce a čistiti ruce.

Čin dospěl.

Jako v letech předchozích i letos vařily větší dívky ve školní kuchyni polívku a čaj pro přespolní děti. Za vítězské sbírky Dětského dne, při zpěvek píse o mládeži a dar m. š. rady (celkem 300.- Kč)

Upravovací
a ošacovací
akce.

sdělo 20 dětí střevice.

Za řízení p. J. Marka z Malobratvic sebrali ochotníci u Spinnu 25. prosince 1937 hra „Zločin a svědomí“. Ač navícení divadla byla věnována náležitá péče, nebyla náruha režisérova i herců odměněna. Návštěva proti předchozím představením byla mnohem slabší.

Rodinné změny.

Narození:

Na Solci nebylo porodů, na Čížovkách rovněž ne.
Na Solčsku Jaroslav Hruško 23. 7. a Josef Šmíd 14. 12. V Malobratvicích: Frant. Malouš 27. 4., Věra Bergmanová 24. 6., Květa Bergmanová 24. 6., Bohumil Bulík 3. 8., Helena Kyzivátová 3. 10.

Umrtí:

Solec: Václav Lima, řebřík 12. 4., Jan Hamáček, výměnkář, který trpěl řadu let ochrnutím nohou, 14. 8.; hrozná neštěstí stihlo rodinu p. Jos. Šnajdra, rolníka v Solci. Když se vracel se svou manželkou na kolech a běhu ke Lobošce, byla paní Eleonora Šnajdrová u rybníka Šlejferny kachyce ma prudce jedoucím autem a kraměna tak těžce, že v úterý 30. XI. o 4. hod. ráno v boleslavské nemocnici došla. Celý kraj cítil upřímnou soustrast s nešťastnou paní i její rodinou.

Na Solčsku zemřel 15. 8. dělník Jos. Tomsa. V Malobratvicích + 13. 1. výměnkář Frant. Močyška, 15. 1. rolník Frant. Kyzivát a 18. 10. dělník Jos. Navrátil. Na Žantově umřel v červenci domkář Jos. Lubas.

